

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου V της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση
1999/694/ΚΕΠΠΑ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 1999, για την εφαρμογή της κοινής θέσης 98/633/ΚΕΠΠΑ, η οποία αφορά τη διαδικασία για τη σταθερότητα και την καλή γειτονία στη Νοτιοανατολική Ευρώπη 1

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2249/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 1999, σχετικά με το άνοιγμα κοινοτικής δασμολογικής ποσόστωσης για την εισαγωγή αποξηραμένου κρέατος βοοειδών χωρίς οστά 2
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2250/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 1999, σχετικά με τη δασμολογική ποσόστωση βουτύρου καταγωγής Νέας Ζηλανδίας 4
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2251/1999 της Επιτροπής, της 25ης Οκτωβρίου 1999, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 5
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2252/1999 της Επιτροπής, της 25ης Οκτωβρίου 1999, για τη μείωση, για την περίοδο 1999/2000, των ποσών της ενίσχυσης για τα μικρόκαρπα εσπεριδοειδή που αποστέλλονται για μεταποίηση λόγω υπέρβασης του κατωφλίου μεταποίησης 7
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2253/1999 της Επιτροπής, της 25ης Οκτωβρίου 1999, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 881/98 περί λεπτομερειών εφαρμογής σχετικών με την προστασία των συμπληρωματικών παραδοσιακών ενδείξεων που χρησιμοποιούνται για τα v.q.p.r.d. (κρασιά ποιότητας που παράγονται σε καθορισμένες περιοχές) 8
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2254/1999 της Επιτροπής, της 25ης Οκτωβρίου 1999, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2385/91 περί των λεπτομερειών εφαρμογής ορισμένων ειδικών περιπτώσεων σχετικών με τον καθορισμό των παραγωγών και των ομάδων παραγωγών πρόβειου και αιγείου κρέατος 9

* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2255/1999 της Επιτροπής, της 25ης Οκτωβρίου 1999, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1040/1999 για μέτρο διασφάλισης που εφαρμόζεται στις εισαγωγές σκόρδων που κατάγονται από την Κίνα και για την παρέκκλιση από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1859/93 για την εφαρμογή των πιστοποιητικών εισαγωγής για τα σκόρδα που εισάγονται από τρίτες χώρες	11
* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2256/1999 της Επιτροπής, της 25ης Οκτωβρίου 1999, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1621/1999 για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου όσον αφορά την ενίσχυση για τις καλλιέργειες σταφυλιών που προορίζονται για την παραγωγή ορισμένων ποικιλιών σταφίδων	13
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2257/1999 της Επιτροπής, της 25ης Οκτωβρίου 1999, περί χορηγίας-σεως σιτηρών ως επισιτιστική βοήθεια	14

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

1999/695/ΕΚ:

* Απόφαση της Επιτροπής, της 15ης Σεπτεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση αριθ. IV/36.748 — REIMS II) ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 2596]	17
--	----

1999/696/ΕΚ:

* Απόφαση της Επιτροπής, της 11ης Οκτωβρίου 1999, περί αναγνώρισης του πλήρους επιχειρησιακού χαρακτήρα της βάσης δεδομένων της Βόρειας Ιρλανδίας για τα βοοειδή ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 3224]	32
--	----

1999/697/ΕΚ:

* Απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 1999, που τροποποιεί την απόφαση 97/467/ΕΚ για την κατάρτιση των προσωρινών καταλόγων εγκαταστάσεων τρίτων χωρών από τις οποίες τα κράτη μέλη επιτρέπουν τις εισαγωγές κρέατος κουνελιού και εκτρεφόμενων θηραμάτων ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 3276]	33
---	----

Διορθωτικά

* Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/1999 της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 1999, για τον προσδιορισμό των ποσοτήτων που κατανέμονται στους εισαγωγείς δυνάμει των κοινοτικών ποσοτικών ποσοτώσεων που θα εφαρμοστούν το 2000 για ορισμένα προϊόντα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 268 της 16.10.1999)	34
* Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2206/1999 της Επιτροπής, της 18ης Οκτωβρίου 1999, με τον οποίο καθορίζεται το ανώτατο ποσό της αντισταθμιστικής ενίσχυσης που προκύπτει από το συντελεστή του ευρώ σε μονάδες εθνικού νομίσματος ή τις ισοτιμίες που εφαρμόζονται την 1η Σεπτεμβρίου 1999 (ΕΕ L 269 της 19.10.1999)	34

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου V της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 22ας Οκτωβρίου 1999
για την εφαρμογή της κοινής θέσης 98/633/ΚΕΠΠΑ, η οποία αφορά τη διαδικασία για τη σταθερότητα
και την καλή γειτονία στη Νοτιοανατολική Ευρώπη

(1999/694/ΚΕΠΠΑ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 23, παράγραφος 2,

την κοινή θέση 98/633/ΚΕΠΠΑ (1), και ιδίως το άρθρο 3,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) σύμφωνα με το άρθρο 3 της κοινής θέσης 98/633/ΚΕΠΠΑ, η Ένωση μπορεί να υποστηρίξει στη Νοτιοανατολική Ευρώπη σχέδια στον τομέα της σταθερότητας, της καλής γειτονίας και της ιδιωτικής κοινωνίας, επέχοντα θέση συνοδευτικών μέτρων της διαδικασίας·
- (2) ο ειδικός αντιπρόσωπος της ΕΕ για τη διαδικασία του Royaumeont έχει προεπιλέξει κατάλογο σχεδίων με προτεραιότητα, σύμφωνα με το σχέδιο δράσης του συντονιστή της διαδικασίας που αναφέρεται στο παράρτημα II της κοινής θέσης 98/633/ΚΕΠΠΑ,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η Ευρωπαϊκή Ένωση παρέχει υποστήριξη για τα εξής σχέδια με προτεραιότητα που αφορούν τη σταθερότητα, την καλή γειτονία και την ιδιωτική κοινωνία στη Νοτιοανατολική Ευρώπη:

- διάλογος γυναικών για την προώθηση της σταθερότητας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μιας διαρκούς ειρήνης στη Νοτιοανατολική Ευρώπη·
- σταθερότητα και καλή γειτονία στη Νοτιοανατολική Ευρώπη·
- πρωτοβουλία των ηγετών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης: Διάλογος για δράση (SEELIDA), «Γυναίκες ηγέτες για τον 21ο αιώνα: Δημιουργία επιτυχών τοπικών, περιφερειακών και διεθνών εταιρικών σχέσεων για τη Δημοκρατία»·
- δίκτυο για τη Δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και την προστασία προσώπων που ανήκουν σε εθνοτικές και θρησκευτικές μειονότητες στη Νοτιοανατολική Ευρώπη·
- επανακαθορισμός πολιτιστικών ταυτοτήτων: τα πολυπολιτισμικά πλαίσια περιοχών της Κεντρικής Ευρώπης και της Μεσογείου·
- διαδικασία για τη σταθερότητα και την καλή γειτονία στη Νοτιοανατολική Ευρώπη (διαδικασία του Royaumeont): η κοινοβουλευτική διάσταση·

- σχέδιο CEMUNET, Δίκτυο δήμων της Κεντρικής και Νοτιοανατολικής Ευρώπης·
- ο ρόλος των τοπικών αρχών στη διαδικασία ανάπτυξης του πολιτικού εκδημοκρατισμού και της σταθεροποίησης στη Νοτιοανατολική Ευρώπη — Διάσκεψη, Λιουμπλιάνα/Μπλεντ — 1-3 Δεκεμβρίου 1999·
- συνεδρίαση των Υπουργών Εργασίας και των Κοινωνικών Εταίρων στα πλαίσια της διαδικασίας του Royaumeont·
- συνδιάσκεψη της Σόφιας — 12-14 Νοεμβρίου 1999 στα πλαίσια της διαδικασίας του Γκρας·
- κέντρο Ειρηνευτικής Δράσης στο Βούκοβαρ.

Άρθρο 2

1. Το ποσό της δημοσιονομικής αναφοράς για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης είναι 1 800 000 ευρώ.
2. Η διαχείριση των δαπανών που χρηματοδοτούνται από το καθοριζόμενο στην παράγραφο 1 ποσό πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες και τους κανόνες που εφαρμόζονται όσον αφορά τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 3

Η εφαρμογή της παρούσας απόφασης επανεξετάζεται τακτικά, λαμβάνοντας υπόψη κυρίως την ανάπτυξη άλλων συμβολών της ΕΕ στην περιοχή και τη συνοχή με τις συμβολές αυτές.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία που υιοθετείται.

Πάύει να ισχύει στις 22 Οκτωβρίου 2001.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα.

Λουξεμβούργο, 22 Οκτωβρίου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

S. MÖNKÄRE

(1) ΕΕ L 302 της 12.11.1998, σ. 1.

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2249/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Οκτωβρίου 1999

σχετικά με το άνοιγμα κοινοτικής δασμολογικής ποσόστωσης για την εισαγωγή αποξηραμένου κρέατος βοοειδών χωρίς οστά

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 133,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) η Κοινότητα ανέλαβε τη δέσμευση, στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων σχετικά με την σύναψη συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας περί των συναλλαγών γεωργικών προϊόντων, να ανοίξει, από 1ης Ιουλίου 1999, αυτόνομη δασμολογική ποσόστωση για το αποξηραμένο κρέας βοοειδών χωρίς οστά· η συμφωνία υπεγράφη στις 21 Ιουνίου 1999·
- (2) προκειμένου να τηρηθούν οι όροι της δέσμευσης της Κοινότητας, πρέπει να προβλεφθεί ότι η εν λόγω προτιμησητική μεταχείριση θα λήξει δώδεκα μήνες μετά την έναρξη της ισχύος της συμφωνίας·
- (3) για λόγους απλούστευσης, η ποσόστωση αυτή πρέπει να ανοιχθεί επί πολυετούς βάσεως για περιόδους δώδεκα μηνών· ωστόσο, η τελευταία περίοδος ποσόστωσης θα πρέπει να είναι μικρότερη των δώδεκα μηνών λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας έναρξης της ισχύος της συμφωνίας· στην περίπτωση αυτή, πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή ώστε να προσαρμόσει ανάλογα τη διαθέσιμη ποσότητα που εντάσσεται στην δασμολογική ποσόστωση·
- (4) κατά το τέλος της μεταβατικής περιόδου που λήγει ένα έτος μετά την έναρξη της ισχύος της προαναφερθείσας συμφωνίας, οι όροι των προτιμησητικών εισαγωγών αποξηραμένου κρέατος βοοειδών χωρίς οστά από την Ελβετία θα διέπονται από τις διατάξεις της εν λόγω συμφωνίας·
- (5) πρέπει να θεσπιστούν λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και, ειδικότερα, οι απαραίτητες για τη διαχείριση της ποσόστωσης διατάξεις, σύμφωνα με τη διαδι-

κασία που ορίζεται στο άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος ⁽¹⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ανοίγεται κοινοτική δασμολογική ποσόστωση επί πολυετούς βάσεως για τις περιόδους από 1ης Ιουλίου ενός συγκεκριμένου έτους μέχρι τις 30 Ιουνίου του επομένου έτους για την εισαγωγή καθαρής ποσότητας 700 τόνων ανά προαναφερθείσα περίοδο αποξηραμένου κρέατος βοοειδών χωρίς οστά που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ ex 0210 20 90.

2. Στο πλαίσιο της ποσόστωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, δεν εφαρμόζονται τα ειδικά ποσά των δασμών που καθορίζονται στο κοινό δασμολόγιο.

Άρθρο 2

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, ή κατ' αναλογία μείωση της ετήσιας ποσότητας, στην περίπτωση που η τελική περίοδος της δασμολογικής ποσόστωσης θα ήταν μικρότερη των δώδεκα μηνών, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από 1ης Ιουλίου 1999 μέχρι την τελευταία ημέρα του δωδέκατου μήνα που έπεται αυτού της έναρξης της ισχύος της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας περί των συναλλαγών γεωργικών προϊόντων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 148 της 28.6.1968, σ. 24· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1633/98 (ΕΕ L 210 της 28.7.1998, σ. 17).

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 22 Οκτωβρίου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

S. MÖNKÄRE

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2250/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 22ας Οκτωβρίου 1999
σχετικά με τη δασμολογική ποσόστωση βουτύρου καταγωγής Νέας Ζηλανδίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 133,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) οι κοινοτικές παραχωρήσεις που αναφέρονται στις συμφωνίες οι οποίες συνήφθησαν στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του γύρου της Ουρουγουάης και οι οποίες περιλαμβάνονται στον πίνακα CXL/Ευρωπαϊκές Κοινότητες, περιλαμβάνουν μία δασμολογική ποσόστωση 76 667 τόνων βουτύρου καταγωγής Νέας Ζηλανδίας, τουλάχιστον έξι εβδομάδων, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ύλες τουλάχιστον 80 % αλλά λιγότερο από 82 % το οποίο παρασκευάζεται απ' ευθείας από γάλα ή κρέμα·
- (2) η επιλεξιμότητα για τη δασμολογική ποσόστωση βουτύρου παρασκευαζόμενου στη Νέα Ζηλανδία με τις διαδικασίες που αναφέρονται ως «Ammix» και «Επάλειψης» έχει αμφισβητηθεί·
- (3) χάριν ασφαλείας δικαίου είναι σκόπιμο να διευκρινισθεί ότι το βούτυρο αυτού του είδους, που παρασκευάζεται από γάλα ή κρέμα χωρίς τη χρήση αποθηκευμένων υλών, δεν

αποκλείεται από τη δασμολογική ποσόστωση ως εκ του γεγονότος ότι παρασκευάζεται με διαδικασία η οποία μπορεί να συνεπάγεται το ότι η κρέμα διέρχεται από ένα στάδιο συμπυκνωμένου λίπους γάλακτος ή/και κλασματικού διαχωρισμού του λίπους γάλακτος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για το σκοπό της εφαρμογής της δασμολογικής ποσόστωσης για το βούτυρο καταγωγής Νέας Ζηλανδίας, η φράση «που παρασκευάζεται απευθείας από γάλα ή κρέμα» δεν αποκλείει το βούτυρο που παρασκευάζεται από γάλα ή κρέμα, χωρίς τη χρησιμοποίηση αποθηκευμένων υλών, με μία ενιαία, ανεξάρτητη και συνεχή επεξεργασία η οποία μπορεί να συνεπάγεται τη διέλευση της κρέμας από ένα στάδιο συμπυκνωμένου λίπους γάλακτος ή/και κλασματικού διαχωρισμού του λίπους γάλακτος.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 22 Οκτωβρίου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

S. MÖNKÄRE

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2251/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 25ης Οκτωβρίου 1999
για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου
ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά

την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του·

- (2) σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 26 Οκτωβρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Οκτωβρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 198 της 15.7.1998, σ. 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 25ας Οκτωβρίου 1999, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	87,5
	204	57,1
	999	72,3
0707 00 05	052	76,1
	628	119,3
	999	97,7
0709 90 70	052	67,1
	999	67,1
0805 30 10	052	49,9
	388	68,3
	524	53,9
	528	67,6
	600	50,9
	999	58,1
0806 10 10	052	104,6
	064	102,0
	400	263,8
	999	156,8
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400
404		77,8
800		158,3
804		31,1
999		89,8
0808 20 50	052	95,4
	064	60,1
	388	171,9
	999	109,1

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2645/98 της Επιτροπής (ΕΕ L 335 της 10.12.1998, σ. 22). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2252/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 25ης Οκτωβρίου 1999
για τη μείωση, για την περίοδο 1999/2000, των ποσών της ενίσχυσης για τα μικρόκαρπα εσπεριδοειδή που αποστέλλονται για μεταποίηση λόγω υπέρβασης του κατωφλίου μεταποίησης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2202/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, περί καθεστώτος ενισχύσεων των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών, ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 858/1999 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 6, Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) το άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96 θέσπισε ένα κατώφλιο μεταποίησης για τα μικρόκαρπα εσπεριδοειδή ίσο με 320 000 τόνους· η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι, για κάθε περίοδο εμπορίας, η υπέρβαση του κατωφλίου εκτιμάται με βάση το μέσο όρο των ποσοτήτων που μεταποιήθηκαν με τη χορήγηση ενίσχυσης κατά τη διάρκεια των τριών περιόδων που προηγούνται της υπό εξέταση περιόδου, ή κατά τη διάρκεια ισοδύναμης περιόδου· όταν διαπιστωθεί υπέρβαση, η βοήθεια που έχει καθορισθεί για την υπό εξέταση περίοδο στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού μειώνεται κατά 1 % ανά μερίδιο υπέρβασης 3 200 τόνων·

(2) τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο του άρθρου 22 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1169/97 της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 1997, περί θεσπίσεως λεπτο-

μερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96 του Συμβουλίου περί καθεστώτος ενισχύσεως των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1082/1999 ⁽⁴⁾, κοινοποίησαν τις ποσότητες μικρόκαρπων εσπεριδοειδών που μεταποιήθηκαν με τη χορήγηση ενίσχυσης· βάσει των στοιχείων αυτών, διαπιστώθηκε υπέρβαση του κατωφλίου μεταποίησης κατά 38 173 τόνους· κατά συνέπεια, τα ποσά της ενίσχυσης για τα μικρόκαρπα εσπεριδοειδή που καθορίζονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96 για την περίοδο 1999/2000 πρέπει να μειωθούν κατά 11 %·

(3) τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης νοπών οπωροκηπευτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για την περίοδο 1999/2000, βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96, τα ποσά της ενίσχυσης για τα μικρόκαρπα εσπεριδοειδή που παραδίδονται για μεταποίηση καθορίζονται σε:

(EUR/100 kg)

	Μανταρίνια	Κλημεντίνες	Σατσούμας
Πολυετείς συμβάσεις	10,67	9,20	8,23
Συμβάσεις περιόδου	9,27	8,00	7,16
Μεμονωμένοι παραγωγοί	8,35	7,20	6,44

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Οκτωβρίου 1999.

Για την Επιτροπή
 Franz FISCHLER
 Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 49.

⁽²⁾ ΕΕ L 108 της 27.4.1999, σ. 8.

⁽³⁾ ΕΕ L 169 της 27.6.1997, σ. 15.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 131 της 27.5.1999, σ. 24.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2253/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Οκτωβρίου 1999

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 881/98 περί λεπτομερειών εφαρμογής σχετικών με την προστασία των συμπληρωματικών παραδοσιακών ενδείξεων που χρησιμοποιούνται για τα v.q.p.r.d. (κρασιά ποιότητας που παράγονται σε καθορισμένες περιοχές)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 823/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για τη θέσπιση των ειδικών διατάξεων σχετικά με τους οίνους ποιότητας που παράγονται εντός καθορισμένων περιοχών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1426/96⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 8,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 881/98 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/1999⁽⁴⁾, προβλέπει τις λεπτομέρειες εφαρμογής τις σχετικές με την προστασία των συμπληρωματικών παραδοσιακών ενδείξεων που χρησιμοποιούνται για ορισμένους τύπους κρασιών v.q.p.r.d.
- (2) είναι αναγκαίο να δοθεί περισσότερος χρόνος σε όσους πληρούν τις προβλεπόμενες από τον κανονισμό αυτό προϋποθέσεις και ενδεχομένως ενδιαφέρονται να συμπεριληφθούν στον κατάλογο των παραδοσιακών ενδείξεων που απαριθμούνται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού, καθώς η ημερομηνία έναρξης της εφαρμογής του κανονισμού έχει μετατεθεί κατά δέκα μήνες.
- (3) ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα⁽⁵⁾ προβλέπει, στο άρθρο 53 παράγρα-

φος 2 στοιχείο στ), ότι πρέπει να θεσπισθούν λεπτομέρειες εφαρμογής για τον προσδιορισμό των προϋποθέσεων χρησιμοποίησης των συμπληρωματικών παραδοσιακών ενδείξεων v.q.p.r.d., και ότι η θέσπιση αυτή θα πρέπει να πραγματοποιηθεί πριν την 1η Αυγούστου 2000· φαίνεται σκόπιμο να παραταθεί η έναρξη εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 881/98 μέχρι την ημερομηνία αυτή, εξυπακουμένου ότι οι νέες λεπτομέρειες εφαρμογής θα έχουν προηγουμένως θεσπισθεί·

- (4) ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης οίνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 881/98, η ημερομηνία «1η Οκτωβρίου 1999» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «1η Αυγούστου 2000».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Οκτωβρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 84 της 27.3.1987, σ. 59.

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 24.7.1996, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 124 της 25.4.1998, σ. 22.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 102 της 17.4.1999, σ. 67.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2254/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 25ης Οκτωβρίου 1999****για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2385/91 περί των λεπτομερειών εφαρμογής ορισμένων ειδικών περιπτώσεων σχετικών με τον καθορισμό των παραγωγών και των ομάδων παραγωγών πρόβειου και αιγείου κρέατος**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3493/90 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1990, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση επιχορηγήσεων στους παραγωγούς πρόβειου και αιγείου κρέατος ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 233/94 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3493/90 θεσπίζονται οι όροι υπό τους οποίους οι ασκούντες τη νομαδική κτηνοτροφία θεωρούνται ως παραγωγοί σε μειονεκτικές ζώνες· ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει συγκεκριμένα ότι, προς τούτο, λαμβάνονται υπόψη μόνον οι παραγωγοί των οποίων η εκμετάλλευση ευρίσκεται σε γεωγραφικές ζώνες που πρέπει να προσδιοριστούν·
- (2) στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2385/91 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 1991, περί των λεπτομερειών εφαρμογής ορισμένων ειδικών περιπτώσεων σχετικών με τον καθορισμό των παραγωγών και των ομάδων παραγωγών πρόβειου και αιγείου κρέατος ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2143/96 ⁽⁴⁾, προσδιορίζονται οι εν λόγω γεωγραφικές ζώνες·

(3) η περαιτέρω εξέταση αποδεικνύει ότι ο κατάλογος των γεωγραφικών ζωνών που αναφέρονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2385/91 πρέπει να επεκταθεί·

(4) τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης προβατοειδών και αιγοειδών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το μέρος I του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2385/91 αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού σε ό,τι αφορά τις γεωγραφικές ζώνες της αυτόνομης περιοχής της Βαλέντσια.

Άρθρο 2Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται για τις αιτήσεις που υποβάλλονται για την περίοδο εμπορίας 1999 και επόμενες.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Οκτωβρίου 1999.

Για την Επιτροπή
 Franz FISCHLER
 Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 4.12.1990, σ. 7.⁽²⁾ ΕΕ L 30 της 3.2.1994, σ. 9.⁽³⁾ ΕΕ L 219 της 7.8.1991, σ. 15.⁽⁴⁾ ΕΕ L 286 της 8.11.1996, σ. 10.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αυτόνομη περιοχή	Γεωγραφικό διαμέρισμα	Επαρχία
Βαλένσια	Αλικάντε Castellón Βαλένσια	Comarca No 2 — Bajo Maestrazgo Comarca No 3 — Campos de Liria Comarca No 5 — La Hoya de Buñuel Comarca No 6 — Sagunto Comarca No 8 — Riberas del Júcar

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2255/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Οκτωβρίου 1999

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1040/1999 για μέτρο διασφάλισης που εφαρμόζεται στις εισαγωγές σκόρδων που κατάγονται από την Κίνα και για την παρέκκλιση από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1859/93 για την εφαρμογή των πιστοποιητικών εισαγωγής για τα σκόρδα που εισάγονται από τρίτες χώρες

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 37 παράγραφος 2 και το άρθρο 31 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1040/1999 της Επιτροπής⁽³⁾, καθορίζει τις περιόδους υποβολής των αιτήσεων για την έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής σκόρδων καταγωγής Κίνας· ενδείκνυται να τροποποιηθούν οι περίοδοι αυτοί για να αποφευχθεί ο κίνδυνος αναστάτωσης στη διαβίβαση των ηλεκτρονικών στοιχείων που έχουν σχέση με το πέρασμα από το έτος 1999 στο έτος 2000 και για να διασφαλιστεί η βέλτιστη έκδοση των πιστοποιητικών·
- (2) ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1859/93 της Επιτροπής⁽⁴⁾, προβλέπει ότι τα πιστοποιητικά εισαγωγής ισχύουν για σαράντα ημέρες από την ημερομηνία έκδοσή τους, όπως καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού· ενδείκνυται να παραταθεί η διάρκεια ισχύος των εν λόγω πιστοποιητικών, μετά την τροποποίηση των περιόδων υποβολής των αιτήσεων για την έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής σκόρδων καταγωγής Κίνας·
- (3) τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης νωπών οπωροκηπευτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1040/1999, οι δύο γραμμές «Δεκέμβριος» και «Ιανουάριος» αντικαθίσταται από την ακόλουθη μία γραμμή:

«Δεκέμβριος 1999/Ιανουάριος 2000	Από τις 2 Δεκεμβρίου 1999 έως τις 31 Ιανουαρίου 2000	2000»
----------------------------------	--	-------

2. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1859/93, η διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών εισαγωγής σκόρδων καταγωγής Κίνας, που εκδίδεται δυνάμει της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, είναι 80 ημέρες από την ημερομηνία έκδοσή τους.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

⁽³⁾ ΕΕ L 127 της 21.5.1999, σ. 10.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 170 της 13.7.1993, σ. 10.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Οκτωβρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2256/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Οκτωβρίου 1999

που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1621/1999 για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου όσον αφορά την ενίσχυση για τις καλλιέργειες σταφυλιών που προορίζονται για την παραγωγή ορισμένων ποικιλιών σταφίδων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2199/97⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1621/1999 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 1999, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου όσον αφορά την ενίσχυση για την καλλιέργεια σταφυλιών που προορίζονται για την παραγωγή ορισμένων ποικιλιών σταφίδων⁽³⁾ όρισε, στο άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο γ), την 15η Οκτωβρίου 1999 ως ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για τη σύναψη των συμβάσεων για την περίοδο εμπορίας 1999/2000· αποδεικνύεται σήμερα ότι η προθεσμία αυτή είναι ανεπαρκής, ιδίως για ορισμένες περιοχές της Κοινότητας που δεν διαθέτουν οργανώσεις παραγωγών· υπό τους όρους αυτούς, είναι αναγκαίο να ορισθεί η 1η Νοεμβρίου 1999 ως ημερομηνία λήξης της εν λόγω προθεσμίας·

(2) τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 13 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1621/1999, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 υπογράφονται μεταξύ παραγωγών ή οργανώσεων παραγωγών, συμπεριλαμβανομένων των οργανώσεων που αναφέρονται στο στοιχείο α), και μεταποιητών, που έχουν υποβάλει αίτηση εγγραφής στη βάση δεδομένων πριν από τη σύναψη των συμβάσεων· για τις περιόδους εμπορίας 1999/2000 και 2000/2001, οι συμβάσεις συνάπτονται, αντίστοιχα, το αργότερο την 1η Νοεμβρίου 1999 και το αργότερο την 1η Σεπτεμβρίου 2000.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Οκτωβρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 303 της 6.11.1997, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 192 της 24.7.1999, σ. 21.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2257/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 25ης Οκτωβρίου 1999
περί χορηγήσεως σιτηρών ως επισιτιστική βοήθεια

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1292/96 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1996, σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας και των ειδικών δράσεων στήριξης για την επισιτιστική βοήθεια⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 24 παράγραφος 1 στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) ο προαναφερθείς κανονισμός καταρτίζει τον κατάλογο των χωρών και των οργανισμών που ενδέχεται να λάβουν κοινοτική βοήθεια και καθορίζει τα γενικά κριτήρια σχετικά με τη μεταφορά της επισιτιστικής βοήθειας μετά το στάδιο *ford*.
- (2) μετά από πολλές αποφάσεις σχετικά με τη χορήγηση επισιτιστικής βοήθειας, η Επιτροπή χορήγησε σιτηρά σε ορισμένους δικαιούχους.
- (3) οι παραδόσεις αυτές πρέπει να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2519/97 της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 1997, για τις γενικές διατάξεις κινητοποίησης προϊόντων που χορηγούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1292/96

του Συμβουλίου για την κοινοτική επισιτιστική βοήθεια⁽²⁾· είναι αναγκαίο να οριστούν επακριβώς οι προθεσμίες και οι όροι χορήγησης καθώς και να καθοριστούν οι δαπάνες που προκύπτουν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πραγματοποιείται, με βάση την κοινοτική επισιτιστική βοήθεια, συγκέντρωση σιτηρών στην Κοινότητα, προκειμένου να τα προμηθευτούν οι δικαιούχοι που αναφέρονται στο παράρτημα, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2519/97 και τους όρους που αναφέρονται στο παράρτημα.

Θεωρείται ότι ο προσφέρων έλαβε γνώση όλων των εφαρμοζομένων γενικών και ειδικών όρων και τους έχει αποδεχθεί. Κάθε άλλος όρος ή επιφύλαξη που περιλαμβάνονται στην προσφορά του θεωρούνται ως μη εγγεγραμμένοι.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Οκτωβρίου 1999.

Για την Επιτροπή
 Franz FISCHLER
 Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 166 της 5.7.1996, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 346 της 17.12.1997, σ. 23.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΑΡΤΙΔΑ Α

1. Δράση υπ' αριθ.: 5/99
2. Δικαιούχος (²): WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma· τηλ.: (39-6) 65 13 29 88· φαξ 65 13 28 44/3· τэлеξ 626675 WFP I
3. Αντιπρόσωπος του δικαιούχου: να καθορισθεί από το δικαιούχο
4. Χώρα προορισμού: Αγκόλα
5. Προϊόν προς κινητοποίηση: αραβόσιτος
6. Συνολική καθαρή ποσότητα (σε τόνους): 15 000
7. Αριθμός παρτίδων: 1
8. Χαρακτηριστικά και ποιότητα του προϊόντος (³) (⁴): βλέπε ΕΕ C 114 της 29.4.1991, σ. 1 [II.A.1.δ)]
9. Συσκευασία: βλέπε ΕΕ C 267 της 13.9.1996, σ. 1 (1.0 A 1.γ.2.γ + B.2)
10. Επισημάνση και σήμανση (⁵): βλέπε ΕΕ C 114 της 29.4.1991, σ. 1 (II.A.3)
  - Γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη σήμανση: πορτογαλική
  - Συμπληρωματικές μνείες: —
11. Τρόπος κινητοποίησης του προϊόντος: κοινοτική αγορά
12. Προβλεπόμενο στάδιο παράδοσης: παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης — φοβ φορτίο επιμελώς στοιβαγμένο και ζυγοσταθμισμένο (⁶)
13. Εναλλακτικό στάδιο παράδοσης: —
14. α) λιμένας φόρτωσης: —
β) διεύθυνση φόρτωσης: —
15. Λιμένας εκφόρτωσης: —
16. Τόπος προορισμού: —
  - λιμένας ή αποθήκη διαμετακόμισης: —
  - διαδρομή χερσαίας μεταφοράς: —
17. Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο προβλεπόμενο στάδιο:
  - 1η προθεσμία: 29.11 — 19.12.1999
  - 2η προθεσμία: 13.12 — 2.1.2000
18. Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο εναλλακτικό στάδιο:
  - 1η προθεσμία: —
  - 2η προθεσμία: —
19. Προθεσμία για την υποβολή των προσφορών έως τις 12 το μεσημέρι (ώρα Βρυξελλών):
  - 1η προθεσμία: 9.11.1999
  - 2η προθεσμία: 23.11.1999
20. Ποσό της εγγύησης συμμετοχής στο διαγωνισμό: 5 EUR ανά τόνο
21. Διεύθυνση για την αποστολή των προσφορών και των εγγυήσεων συμμετοχής (⁷): Bureau de l'aide alimentaire, Attn Mr T. Vestergaard Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, Rue de la Loi/Westraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussels τэлеξ: 25670 AGREC B· φαξ: (32-2) 296 70 03/296 70 04 (αποκλειστικά)
22. Επιστροφή κατά την εξαγωγή (⁸): επιστροφή που εφαρμόζεται στις 29.10.1999, όπως καθορίστηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2070/1999 της Επιτροπής (ΕΕ L 256 της 1.10.1999, σ. 21)

Σημειώσεις:

- (¹) Συμπληρωματικές πληροφορίες: André Debongnie (τηλ.: (32-2) 295 14 65),
Torben Vestergaard (τηλ.: (32-2) 299 30 50).
- (²) Ο ανάδοχος έρχεται σε επαφή με το δικαιούχο ή τον αντιπρόσωπό του το ταχύτερο δυνατό, για να καθορισθούν τα έγγραφα που είναι αναγκαία για την αποστολή.
- (³) Ο ανάδοχος χορηγεί στο δικαιούχο πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από επίσημη αρχή και βεβαιώνει ότι δεν έχει σημειωθεί υπέρβαση, στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, των ισχυουσών προδιαγραφών του προς παράδοση προϊόντος σχετικά με τη ραδιενεργό ακτινοβολία. Το πιστοποιητικό ραδιενέργειας πρέπει να αναφέρει την περιεκτικότητα σε καίσιο 134 και 137 και ιώδιο 131.
- (⁴) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 259/98 (ΕΕ L 25 της 31.1.1998, σ. 39), εφαρμόζεται όσον αφορά την επιστροφή κατά την εξαγωγή. Η ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 2 του προαναφερθέντος κανονισμού είναι εκείνη που αναφέρεται στο σημείο 22 του παρόντος παραρτήματος.
- Επιστάται η προσοχή του προμηθευτή στο άρθρο 4 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του εν λόγω κανονισμού.
- Το αντίγραφο του πιστοποιητικού διαβιβάζεται αμέσως μετά την αποδοχή της δήλωσης εξαγωγής [αριθ. φαξ: (32-2) 296 20 05].
- (⁵) Ο ανάδοχος διαβιβάζει στο δικαιούχο ή στον αντιπρόσωπό του, κατά την παράδοση, το ακόλουθο έγγραφο:
— φυτουγειονομικό πιστοποιητικό.
- (⁶) Κατά παρέκκλιση από την ΕΕ C 114 της 29.4.1991, το κείμενο του σημείου II.A.3.γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: «τη μνεία “Ευρωπαϊκή Κοινότητα”».
- (⁷) Ο έλεγχος της ποσότητας και της ποιότητας θα διεξαχθεί ανά παρτίδα 2 500 τόνων.
-

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Σεπτεμβρίου 1999

σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ

(Υπόθεση αριθ. IV/36.748 — REIMS II)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 2596]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(1999/695/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο,

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1216/1999⁽²⁾, και ιδίως τα άρθρα 6 και 8,

την αίτηση αρνητικής πιστοποίησης και την κοινοποίηση για τη χορήγηση απαλλαγής που υποβλήθηκαν δυνάμει των άρθρων 2 και 4 του κανονισμού αριθ. 17 στις 31 Οκτωβρίου 1997 καθώς και τις συμπληρωματικές κοινοποιήσεις που υποβλήθηκαν στις 12 Ιανουαρίου 1998, στις 2 Φεβρουαρίου 1998 και στις 28 Σεπτεμβρίου 1998,

τη σύνοψη της αίτησης και της κοινοποίησης που δημοσιεύθηκε δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17⁽³⁾,

Μετά από διαβουλεύσεις με την συμβουλευτική επιτροπή περιοριστικών πρακτικών και δεσποζουσών θέσεων,

Εκτιμώντας ότι:

Α. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- (1) Στις 31 Οκτωβρίου 1997, κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή μία συμφωνία μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών για τα καταληκτικά τέλη (συμφωνία

«REIMS II») δυνάμει του κανονισμού αριθ. 17 προκειμένου να χορηγηθεί αρνητική πιστοποίηση ή απαλλαγή βάσει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Μετά την προσχώρηση και άλλων ταχυδρομικών φορέων στη συμφωνία τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην παρούσα συμφωνία συμπληρώθηκαν και τροποποιήθηκαν με επιστολές της 12ης Ιανουαρίου 1998 και της 2ας Φεβρουαρίου 1998 αντίστοιχα. Τέλος, κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή μια πρώτη συμπληρωματική συμφωνία με επιστολή της 28ης Σεπτεμβρίου 1998. Σε επιστολή της 30ής Ιουλίου 1998, τα μέρη διευκρίνισαν έκτοτε ότι η αίτησή τους βασιζόταν επίσης στις σχετικές διατάξεις της συμφωνίας για τον ΕΟΧ (άρθρο 53).

II. ΤΑ ΜΕΡΗ

- (2) Κατά την ημερομηνία της κοινοποίησής της, τη συμφωνία REIMS II είχαν υπογράψει δεκατρείς δημόσιοι ταχυδρομικοί φορείς (ΔΤΦ). Έκτοτε, στη συμφωνία προσχώρησαν άλλοι τρεις ΔΤΦ. Στα μέρη της συμφωνίας περιλαμβάνονται πλέον οι ΔΤΦ όλων των κρατών μελών εκτός των Κάτω Χωρών και τους ΔΤΦ της Νορβηγίας και της Ισλανδίας: Austrian Post, La Poste/De Post (Βέλγιο), Post Danmark, Finland Post, La Poste (Γαλλία), Deutsche Post, ελληνικά ταχυδρομεία ΕΛΤΑ, Iceland Post, An Post (Ιρλανδία), Poste Italiane, Entreprise des Postes & Télécommunications (Λουξεμβούργο), Norway Post, CTT Correios de Portugal, Correos y Telégrafos (Ισπανία), Sweden Post και The Post Office (Ηνωμένο Βασίλειο). Τα μέρη είναι οι ταχυδρομικοί φορείς στους οποίους έχει ανατεθεί η παροχή δημόσιας υπηρεσίας στα αντίστοιχα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 13 της 21.2.1962, σ. 204/62.⁽²⁾ ΕΕ L 148 της 15.6.1999, σ. 5.⁽³⁾ ΕΕ C 371 της 1.12.1998, σ. 7.

- (3) Μέχρι στιγμής, μόνο σε δύο από τα κράτη μέλη (Σουηδία και Φινλανδία) ο ταχυδρομικός τομέας είναι πλήρως ελευθερωμένος. Οι ΔΤΦ σε όλες τις άλλες υπό εξέταση χώρες διαθέτουν έναν προστατευόμενο τομέα, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, στον οποίο έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα παροχής υπηρεσιών. Η οδηγία 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, χετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών (*), προβλέπει στο άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2 τα εξής:

«1. Στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τη διατήρηση της καθολικής υπηρεσίας, οι υπηρεσίες που μπορούν να ανατίθενται αποκλειστικά από κάθε κράτος μέλος στον φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας είναι η συλλογή, η διαλογή, η μεταφορά και η διανομή των αντικειμένων αλληλογραφίας εσωτερικού, είτε με ταχύτερη διανομή είτε όχι, των οποίων η τιμή είναι μικρότερη από το πενταπλάσιο του δημοσίου τέλους ενός αντικειμένου αλληλογραφίας της πρώτης βαθμίδας βάρους της ταχύτερης τυποποιημένης κατηγορίας, αν υπάρχει, εφόσον το βάρος τους δεν υπερβαίνει τα 350 γρ. Εξαιρέσεις ως προς τους περιορισμούς βάρους και τιμής είναι δυνατόν να επιτρέπονται στην περίπτωση που παρέχονται δωρεάν ταχυδρομικές υπηρεσίες σε άτομα τυφλά ή με σοβαρά προβλήματα όρασης.

2. Στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τη διατήρηση της καθολικής υπηρεσίας, η διασυνοριακή αλληλογραφία και το διαφημιστικό ταχυδρομείο μπορούν να συνεχίσουν να ανατίθενται κατ' αποκλειστικότητα εντός των ορίων τιμής και βάρους που προβλέπονται στην παράγραφο 1.»

Τουλάχιστον ένα μέρος των ταχυδρομικών υπηρεσιών (και συγκεκριμένα οι υπηρεσίες ταχυδρομείου με προτεραιότητα) έχει ανοίξει στον ανταγωνισμό σε όλες τις υπό εξέταση χώρες. Καθένα από τα μέρη είναι ο σημαντικότερος ταχυδρομικός φορέας της χώρας του και ορισμένα από αυτά έχουν σπουδαιότατο κύκλο εργασιών. Για παράδειγμα, το 1997 ο μεγαλύτερος φορέας, η Deutsche Post AG, σημείωσε κύκλο εργασιών 27,136 δισεκατομμυρίων γερμανικών μάρκων (13,874 δισεκατομμύρια ευρώ).

III. ΟΙ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΑΓΟΡΕΣ

- (4) Η κοινοποιηθείσα συμφωνία αφορά τις αγορές κανονικού διασυνοριακού ταχυδρομείου (έναντι του κατεπείγοντος) μεταξύ των ενεχόμενων χωρών, δηλαδή ταχυδρομείο αποστελλόμενο από μια από τις χώρες αυτές σε μια άλλη της ίδιας ομάδας. Η συμφωνία καλύπτει όλα τα ταχυδρομικά αντικείμενα όπως ορίζονται στο άρθρο 8 της Universal Postal Convention (βλέπε παρακάτω σημείο 7) με εξαίρεση τους «σάκους Μ» (*). Ο ορισμός αυτός περιλαμβάνει στοιχεία τα οποία συνήθως ζυγίζουν μέχρι δύο χιλιόγραμμα (*). Σύμφωνα με έρευνα που πρόσφατα πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της Επιτροπής (*), η αγορά διασυνοριακού ταχυδρομείου της ΕΕ περιλαμβάνει 5,5 δισεκατομμύρια επι-

στολές 1996) εκτιμώμενης αξίας 1 έως 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ (65 % της συνολικής διασυνοριακής αγοράς). Η σπουδαιότητα του διασυνοριακού ταχυδρομείου ποικίλλει από χώρα σε χώρα. Σε μικρότερα κράτη μέλη το ταχυδρομείο γενικά αντιπροσωπεύει μεγαλύτερο μερίδιο της συνολικής ταχυδρομικής αγοράς απ' ό,τι σε μεγαλύτερα κράτη μέλη. Κατά μέσο όρο το διασυνοριακό ταχυδρομείο υπολογίζεται ότι αντιπροσωπεύει αρκετά λιγότερο από το 10 % της συνολικής ταχυδρομικής αγοράς της ΕΕ (*).

- (5) Η σχετική αγορά δύναται να διαιρεθεί περαιτέρω στην αγορά διασυνοριακού ταχυδρομείου στην οποία οι ΔΤΦ και ιδιωτικές επιχειρήσεις συγκεντρώνουν ταχυδρομείο από πελάτες ευρισκόμενους στην χώρα καταγωγής προς παράδοση σε άλλες χώρες και στην υποαγορά εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου στην οποία οι ΔΤΦ προσφέρουν υπηρεσίες παράδοσης διασυνοριακού ταχυδρομείου σε ΔΤΦ και ιδιωτικές επιχειρήσεις.
- (6) Για ιστορικούς λόγους (συν τοις άλλοις, των εθνικών μονοπωλίων) το διασυνοριακό ταχυδρομείο ανήκε κατά παράδοση στον τομέα δραστηριότητας των ΔΤΦ. Ωστόσο, στην αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου έχουν εισέλθει ιδιωτικές εταιρείες μέσω της αναταχυδρόμησης (remail). Ο όρος αυτός περιγράφει τις δραστηριότητες επιχειρήσεων που παραλαμβάνουν ταχυδρομείο στη χώρα Α και το μεταφέρουν στη χώρα Β όπου διοχετεύεται στον κανονικό ταχυδρομικό ρου. Οι υπηρεσίες αναταχυδρόμησης διακρίνονται συνήθως σε τρεις κατηγορίες (*): «ABC remail» (όταν ο τελικός παραλήπτης εδρεύει στη χώρα Γ), «ABB remail» (όταν ο τελικός παραλήπτης εδρεύει στη χώρα Β) και «ABA remail» (όταν ο τελικός παραλήπτης εδρεύει στη χώρα Α). Τέτοιες υπηρεσίες παρέχουν και ορισμένοι ΔΤΦ.

IV. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

1. Καταληκτικά τέλη

- (7) Σχεδόν όλες οι χώρες του κόσμου είναι μέλη της παγκόσμιας ταχυδρομικής ένωσης (Universal Postal Union — UPU), η οποία ιδρύθηκε το 1874. Η UPU διοργανώνει κάθε πέντε χρόνια ένα συνέδριο στο πλαίσιο του οποίου αναθεωρείται η παγκόσμια ταχυδρομική σύμβαση («σύμβαση UPU») η οποία αποτελεί το πλαίσιο για τις σχέσεις μεταξύ των ταχυδρομικών διοικήσεων. Βάσει της σύμβασης UPU, τα μέλη της UPU συμφωνούν να παρέχουν υπηρεσίες παράδοσης στη χώρα τους για το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο.
- (8) Μέχρι το 1969 οι ταχυδρομικοί φορείς δεν παρείχαν άμεση αμοιβαία αμοιβή για την παράδοση διεθνούς ταχυδρομείου εφόσον θεωρούσαν δεδομένο ότι σε κάθε αποστολή ταχυδρομικού αντικειμένου αντιστοιχούσε μία απάντηση και ότι, ως εκ τούτου, υπήρχε γενικότερη ισορροπία στην κίνηση. Με τον καιρό όμως εμφανίστηκαν ανισορροπίες και διαπιστώθηκε ότι η υπόθεση αυτή ήταν λανθασμένη.
- (9) Η UPU αντέδρασε στις εξελίξεις αυτές με την εισαγωγή, το 1969, ενός συστήματος αμοιβής για τα έξοδα διακίνησης και παράδοσης διασυνοριακού ταχυδρομείου στη χώρα προορισμού. Τα τέλη που πρέπει να καταβάλλονται για τις υπηρεσίες αυτές είναι γνωστά ως «καταληκτικά τέλη». Η

(*) ΕΕ L 15 της 21.1.1998, σ. 14.

(*) Σάκοι με ταχυδρομείο χύδην για τον ίδιο παραλήπτη.

(*) Ο ορισμός αυτός περιλαμβάνει έντυπο υλικό και αντικείμενα με βιβλία και φυλλάδια μέχρι βάρους πέντε χγρ. καθώς και αναγνώσματα για τυφλούς μέχρι επτά χγρ.

(*) PriceWaterhouseCoopers, Liberalisation of incoming and outgoing intra-Community cross-border mail, December 1998.

(*) Η μελέτη PriceWaterhouseCoopers που προαναφέρεται (υποσημείωση 7) δίνει ένα ποσοστό 6,3 %. Ωστόσο, δεν λαμβάνει υπόψη την κατάσταση που επικρατεί σε όλα τα κράτη μέλη.

(*) Βλέπε υπόθεση T-110/95, IECC κατά Επιτροπής, απόφαση του Πρωτοδικείου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, Συλλογή 1998, II, σ. 3605, αιτιολογική σκέψη 2.

χρησιμοποιούμενη μέθοδος βασιζόταν στον καθορισμό μιας τιμής ανά χιλιόγραμμα βάρους, η οποία ήταν κοινή για όλους τους υπό εξέταση ταχυδρομικούς φορείς. Το σύστημα αυτό δεν ήταν ικανοποιητικό εφόσον δεν αντικατόπτριζε ικανοποιητικά τη διάρθρωση του κόστους των μεμονωμένων φορέων. Το σύστημα παρουσίαζε επίσης εγγενείς ελλείψεις καθώς δεν λάμβανε υπόψη το πραγματικό κόστος παράδοσης, δεδομένου ότι η παράδοση ενός ταχυδρομικού αντικειμένου βάρους ενός κιλού κοστίζει λιγότερο από πενήντα επιστολές βάρους 20 γραμμαρίων έκαστη.

- (10) Τα μειονεκτήματα του συστήματος αυτού οδήγησαν τους ταχυδρομικούς φορείς αρκετών ευρωπαϊκών χωρών στην εκπόνηση ενός διαφορετικού συστήματος στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διάσκεψης ταχυδρομικών και τηλεπικοινωνιακών φορέων («CEPT»), μιας επιμέρους ομάδας στο πλαίσιο της UPU. Αποτέλεσμα των συζητήσεων αυτών, το 1987, ήταν η επεξεργασία μιας μεθόδου («σύστημα CEPT») βάσει της οποίας η καταβλητέα αμοιβή περιλαμβάνει δύο συνιστώσες: μία τιμή ανά ταχυδρομικό αντικείμενο (τελικά 0,147 ΕΤΔ) και μία τιμή ανά χιλιόγραμμα βάρους (τελικά, 1,491 ΕΤΔ)⁽¹⁰⁾. Για μία κοινή επιστολή⁽¹¹⁾ τα καταληκτικά τέλη ανέρχονται με τον τρόπο αυτό σε 0,205 ευρώ. Σε σύγκριση με το προηγούμενο επίπεδο αμοιβής βάσει του συστήματος UPU, το σύστημα CEPT οδήγησε σε σημαντική αύξηση για τα περισσότερα από τα είδη ταχυδρομείου. Ωστόσο, το σύστημα CEPT δεν αντικατόπτριζε ακόμη το πραγματικό κόστος παράδοσης στη χώρα προορισμού.

- (11) Το 1993, έπειτα από καταγγελία της International Express Carriers Conference (IECC), η Επιτροπή προέβη σε δήλωση αιτιάσεων στην οποία εξέφρασε την άποψη ότι το σύστημα CEPT αντέβαινε στο άρθρο 81 παράγραφος 1, εφόσον καθόριζε ενιαία τιμή για την παράδοση του εισερχόμενου διεθνούς ταχυδρομείου. Η Επιτροπή θεώρησε επίσης ότι το άρθρο 81 παράγραφος 3 δεν μπορούσε να εφαρμοστεί στην περίπτωση εκείνη εφόσον ο καθορισμός των καταληκτικών τελών δεν είχε γίνει βάσει του κόστους. Στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή εξέφρασε την άποψη ότι η μέθοδος υπολογισμού των καταληκτικών τελών πρέπει να βασίζεται εξ ολοκλήρου στο κόστος ή, τουλάχιστον, σε μία ορθότερη προσέγγιση του κόστους αυτού, για παράδειγμα με τον υπολογισμό των καταληκτικών τελών ως ποσοστό των εγχώριων τιμολογίων στη χώρα προορισμού. Εντούτοις, λόγω των μετέπειτα εξελίξεων (οι οποίες περιγράφονται στις επόμενες παραγράφους) η Επιτροπή αποφάσισε στην περίπτωση εκείνη να μην εκδώσει απαγορευτική απόφαση. Η προσέγγιση που υιοθέτησε η Επιτροπή επιβεβαιώθηκε από το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1998 στην υπόθεση T-110/95 (IECC κατά Επιτροπής)⁽¹²⁾.

⁽¹⁰⁾ Ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα («special drawing rights»). Το 1997 1 ΕΤΔ αντιστοιχούσε σε 0,824 ευρώ.

⁽¹¹⁾ Η οποία, σύμφωνα με τα στοιχεία της συμφωνίας REIMS II, ζυγίζει 14,63 γρ.

⁽¹²⁾ Έφηση κατά της αποφάσεως αυτής εκκρεμεί στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (C-449/98P).

2. Η πρώτη συμφωνία REIMS (REIMS I)

- (12) Στις 2 Ιουνίου 1995 δεκατέσσερις ΔΤΦ συνήψαν συμφωνία σχετικά με τις αμοιβές για τις υποχρεωτικές παραδόσεις των διασυνοριακών ταχυδρομείων («Συμφωνία REIMS I»), η οποία υπεγράφη εκ νέου στην τροποποιηθείσα μορφή της από 16 ΔΤΦ, στις 13 Δεκεμβρίου 1995. Συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας ήταν οι ΔΤΦ όλων των κρατών μελών πλην της Ισπανίας, και οι ΔΤΦ της Νορβηγίας και της Ισλανδίας. Τον Δεκέμβριο του 1995 υποβλήθηκε στην Επιτροπή αίτηση αρνητικής πιστοποίησης/απαλλαγής⁽¹³⁾.
- (13) Βάσει της συμφωνίας REIMS I, τα καταληκτικά τέλη έπρεπε να συνδέονται, για πρώτη φορά, με τα εγχώρια τιμολόγια σε ολόκληρη την Ευρώπη⁽¹⁴⁾. Τα καταληκτικά τέλη έπρεπε να αυξηθούν, στο πλαίσιο ετησίων αυξήσεων, στο 80 % των εγχώριων τιμολογίων με σημείο αναφοράς την αμοιβή βάσει του συστήματος CEPT. Η αύξηση θα ήταν 15 % το 1997 και το 1998 και 20 % το 1999 και το 2000⁽¹⁵⁾. Με την τελική αύξηση, το 2001, τα καταληκτικά τέλη θα έφθαναν στο τελικό επίπεδο (δηλαδή 80 % των εγχώριων τιμολογίων). Οι αυξήσεις αυτές συνδέονταν στενά με συγκεκριμένους στόχους όσον αφορά τη βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας. Οι ταχυδρομικοί φορείς που δεν επιτύγχαναν τους καθορισμένους στόχους δεν μπορούσαν να αυξήσουν τα καταληκτικά τους τέλη.
- (14) Η περίοδος ισχύος της συμφωνίας REIMS I είχε εξαρτηθεί από τον όρο της προσχώρησης σ' αυτήν του ισπανικού ΔΤΦ στις 31 Μαΐου 1997. Δεδομένου ότι ο όρος αυτός δεν τηρήθηκε, η συμφωνία REIMS I έπαυσε να ισχύει στις 30 Σεπτεμβρίου 1997.

V. Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ REIMS II

1. Μέλη της συμφωνίας

- (15) Στη συμφωνία μπορούν να προσχωρήσουν δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς στους οποίους έχει ανατεθεί αποστολή παροχής καθολικής υπηρεσίας ταχυδρομικής παράδοσης υπό τον όρο ότι υποχρεούνται, ή συμφωνούν να παράσχουν την εν λόγω υπηρεσία στους υπόλοιπους συμβαλλόμενους.

2. Περιεχόμενο της συμφωνίας

α) Στόχοι

- (16) Σύμφωνα με τους συμβαλλόμενους, οι κύριοι στόχοι της συμφωνίας είναι πρώτον να εξασφαλίσει στους συμβαλλόμενους δικαίη αμοιβή για την παράδοση του διασυνοριακού ταχυδρομείου, η οποία θα αντικατοπτρίζει περισσότερο τα πραγματικά έξοδα παράδοσης κάθε συμβαλλόμενου και, δεύτερον, να βελτιώσει την ποιότητα της υπηρεσίας διασυνοριακού ταχυδρομείου.

⁽¹³⁾ Υπόθεση IV/35.849. Σχετική ανακοίνωση δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 42 της 14.2.1996, σ. 7.

⁽¹⁴⁾ Οι πέντε χώρες μέλη της ταχυδρομικής ένωσης σκανδιναβικών χωρών (Δανία, Φινλανδία, Ισλανδία, Νορβηγία και Σουηδία) εφαρμόζουν, από το 1989, ένα σύστημα βάσει του οποίου οι ταχυδρομικοί φορείς τους καταβάλλουν ο ένας στον άλλον αμοιβή για το ταχυδρομείο που ανταλλάσσεται μεταξύ των χωρών αυτών, η οποία αποτελεί ποσοστό (πρώτα 60 %, έπειτα 70 %) του εγχώριου τιμολογίου στη χώρα παράδοσης. Το επίπεδο αμοιβής συνδέεται με την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας όσον αφορά τόσο το εισερχόμενο όσο και το εξερχόμενο ταχυδρομείο. Αν η παρεχόμενη υπηρεσία δεν ανταποκρίνεται στα ποιοτικά πρότυπα, η αμοιβή μειώνεται.

⁽¹⁵⁾ Για την Ελλάδα οι αυξήσεις έπρεπε να είναι 7 %, 11 %, 15 % και 20 % αντιστοίχως.

β) Καταληκτικά τέλη**αα) Αρχή**

- (17) Η συμφωνία REIMS II συνδέει τα τερματικά τέλη με τα τιμολόγια εγχώριου ταχυδρομείου στη χώρα προορισμού και την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας από τον ταχυδρομικό φορέα που παραδίδει το ταχυδρομείο. Βάσει της συμφωνίας, τα καταληκτικά τέλη θα αυξηθούν κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου μέχρις ότου φθάσουν (με τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων οι οποίες θα αυξάνονται σε περίπτωση μη επίτευξης των επιδιωκόμενων ποιοτικών στόχων) το ανώτατο όριο 80 % των εγχώριων τιμολογίων το 2001.
- (18) Οι συμβαλλόμενοι παραδέχονται ότι επί του παρόντος δεν είναι σε θέση να αποδείξουν ότι 80 % των εγχώριων τιμολογίων αντιστοιχούν στο κόστος παράδοσης του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Το επιχείρημα το οποίο προβάλλουν είναι ότι αυτό οφείλεται στις διαφορές μεταξύ των εξόδων των μεμονωμένων μερών και της έλλειψης συστήματος κοστολόγησης που να τους επιτρέπει να υπολογίσουν με ακρίβεια το κόστος δεδομένης υπηρεσίας. Εντούτοις, οι συμβαλλόμενοι ισχυρίζονται ότι ο συντελεστής που έχει επιλεγεί ανταποκρίνεται σε μεγάλο βαθμό στα τρέχοντα έξοδα των ταχυδρομικών φορέων. Στο πλαίσιο αυτό, τα μέρη υπέβαλαν στοιχεία για αρκετούς ταχυδρομικούς φορείς προκειμένου να υποστηρίξουν το συμπέρασμα το οποίο έχουν συναγει.

ββ) Εγχώρια τιμολόγια που αποτελούν σημείο αναφοράς

- (19) Τα εγχώρια τιμολόγια περιλαμβάνουν συνήθως διάφορες βαθμίδες βάρους (π.χ. 20, 50 και 100 γρ. για τις επιστολές). Βάσει της συμφωνίας, τα διάφορα αυτά τιμολόγια μετατρέπονται, βάσει μιας ενιαίας μεθόδου, σε γραμμικά τιμολόγια για τον υπολογισμό των καταληκτικών τελών. Έτσι, η συμφωνία διακρίνει τρεις κατηγορίες:

επιστολές μεγέθους C5 και ανώτατου βάρους 100 γραμμαρίων·

λεπτά και επίπεδα αντικείμενα έως και μεγέθους C4 και ανώτατου βάρους 500 γραμμαρίων·

δέματα κάθε είδους εντός των ορίων που έχει καθορίσει η UPU για το μέγεθος και το βάρος.

- (20) Ένα παράδειγμα είναι αρκετό για να γίνει κατανοητή η προσέγγιση αυτή. Σύμφωνα με την ενιαία μέθοδο που χρησιμοποιείται στη συμφωνία, ένας τόνος (ή για την ακρίβεια 999,9 χγρ.) ταχυδρομείου που αποτελείται από επιστολές περιλαμβάνει 68 336 αντικείμενα εκ των οποίων 83,01 % είναι επιστολές βάρους έως 20 γρ., 15,71 % επιστολές βάρους 20 έως 50 γρ. και 1,28 % επιστολές βάρους 50 έως 100 γρ. Συνεπώς μια επιστολή ζυγίζει κατά μέσο όρο 14,63 γρ. Ανάλογα στοιχεία και υπολογισμοί γίνονται για τα λεπτά και επίπεδα αντικείμενα και τα δέματα. Τα γραμμικά τιμολόγια υπολογίζονται βάσει της ενιαίας αυτής μεθόδου, με τη χρησιμοποίηση της στατιστικής μεθόδου των ελαχίστων τετραγώνων.
- (21) Οι μεταβολές στα εγχώρια τιμολόγια θα λαμβάνονται υπόψη μόνο για τον υπολογισμό των καταληκτικών τελών αν κοινοποιούνται μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου του έτους που προηγείται του υπόψη έτους.

γγ) Επίπεδα καταληκτικών τελών

- (22) Η συμφωνία προβλέπει τέσσερα επίπεδα καταληκτικών τελών:
- Επίπεδο 1. Ταχυδρομικά αντικείμενα με προτεραιότητα σε μικτούς ταχυδρομικούς σάκους (οι οποίοι είναι δυνατό να περιέχουν επιστολές, λεπτά και επίπεδα αντικείμενα και δέματα). Τα καταληκτικά τέλη για τα αντι-

κείμενα του είδους αυτού θα είναι τελικά 80 % των εγχώριων τιμολογίων χωρίς τον ΦΠΑ ⁽¹⁶⁾,

- Επίπεδο 2. Οι ΔΤΦ παραλαβής μπορούν να προσφέρουν εκπτώσεις στην αμοιβή του επιπέδου 1 βάσει της κατανομής εργασίας/προετοιμασίας του ταχυδρομείου (π.χ. προδιαλογή του ταχυδρομείου βάσει του σχήματος ή του προορισμού). Οι ίδιες εκπτώσεις θα ισχύουν, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις, για όλους τους αποστέλλοντες ΔΤΦ. Τα μέρη υποχρεούνται να ενημερώσουν την IPC ⁽¹⁷⁾ μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με τα ποσοστά και τους όρους των εκπτώσεων αυτών,
- Επίπεδο 3. Όλοι οι συμβαλλόμενοι είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν αμοιβαία πρόσβαση στα «γενικώς εφαρμοζόμενα τιμολόγια» (όπως για παράδειγμα στις τιμές για το ταχυδρομείο χύδην, όπως τα διαφημιστικά έντυπα, το έντυπο υλικό ή τα περιοδικά) στη χώρα παράδοσης. Αυτό το επίπεδο αμοιβής (το οποίο είναι συνήθως χαμηλότερο από τα υπόλοιπα επίπεδα) έχει ιδιαίτερη σπουδαιότητα για τον σημαντικό όγκο του διασυνοριακού εμπορικού ταχυδρομείου,
- ταχυδρομικές αποστολές που δεν έχουν χαρακτήρα προτεραιότητας. Στο ταχυδρομείο που δεν έχει χαρακτήρα προτεραιότητας θα εφαρμόζονται καταληκτικά τέλη κατά 10 % χαμηλότερα από τα καταληκτικά τέλη που εφαρμόζονται στις ταχυδρομικές αποστολές του επιπέδου 1 ⁽¹⁸⁾.

- (23) Τα καταληκτικά τέλη τα οποία δικαιούται να εισπράξει ένας συμβαλλόμενος δεν θα είναι σε καμία περίπτωση (μετά την αφαίρεση των κυρώσεων) χαμηλότερα από τα καταληκτικά τέλη στο πλαίσιο του συστήματος CEPT, εκτός από χώρες όπου το 80 % των εγχώριων τιμολογίων του ΔΤΦ παραλαβής είναι χαμηλότερο από την τιμή CEPT. Στις χώρες αυτές τα καταληκτικά τέλη δεν θα είναι ποτέ κάτω από 80 % των εγχώριων τιμών.

δδ) Μεταβατική περίοδος

- (24) Τα καταληκτικά τέλη πρόκειται να αυξηθούν (ή έχουν αυξηθεί) (με το ενδεχόμενο επιβολής κυρώσεων σε περίπτωση μη επίτευξης των ποιοτικών στόχων που έχουν τεθεί) κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου, ως εξής:

1997: επίπεδο CEPT + 15 % ⁽¹⁹⁾

1998: 55 % των εγχώριων τιμολογίων

1999: 65 % των εγχώριων τιμολογίων

⁽¹⁶⁾ Στις χώρες στις οποίες οι ταχυδρομικές υπηρεσίες έχουν πλήρως ελευθερωθεί, όπου εφαρμόζεται ενιαίο τιμολόγιο σε ολόκληρη τη χώρα και στις οποίες επιβάλλεται ΦΠΑ στις εγχώριες ταχυδρομικές υπηρεσίες, το εγχώριο τιμολόγιο που θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό των καταληκτικών τελών πρέπει να αυξηθεί κατά ποσοστό που θα ισούται με το ήμισυ του συντελεστή ΦΠΑ, με ανώτατο όριο 12,5 %.

⁽¹⁷⁾ Η International Post Corporation, οργανισμός με έδρα τις Βρυξέλλες, ο οποίος επικουρεί τους συμβαλλόμενους (μεταξύ άλλων) στην εφαρμογή της συμφωνίας REIMS II.

⁽¹⁸⁾ Κατ' εξαίρεση, τα καταληκτικά τέλη για ταχυδρομείο που δεν έχει χαρακτήρα προτεραιότητας και το οποίο παραδίδεται από τον ταχυδρομικό φορέα του Ηνωμένου Βασιλείου θα είναι, λαμβανομένων υπόψη των χαμηλών εγχώριων τιμολογίων για το ταχυδρομείο με χαρακτήρα προτεραιότητας στο Ηνωμένο Βασίλειο, μόνο κατά 5 % χαμηλότερα από τα καταληκτικά τέλη που θα καταβάλλονται για το ταχυδρομείο προτεραιότητας μέχρι το τέλος του 2000. Ο ταχυδρομικός φορέας του Ηνωμένου Βασιλείου θα πρέπει εντούτοις να υποβάλει, πριν τις 31 Οκτωβρίου 2000, νέα προσφορά για τα καταληκτικά τέλη που θα καταβάλλονται από την 1η Ιανουαρίου 2001. Κατ' εξαίρεση επίσης επιτρέπεται στους ΔΤΦ της Ισλανδίας, του Λουξεμβούργου, της Ελλάδας (μέχρι τα τέλη 2003) και της Ισπανίας (μέχρι τα τέλη 2005) να μεταχειρίζονται το σύνολο του εισερχόμενου ταχυδρομείου ως ταχυδρομείο με χαρακτήρα προτεραιότητας και συνεπώς να εισπράττουν καταληκτικά τέλη για ταχυδρομείο με χαρακτήρα προτεραιότητας.

⁽¹⁹⁾ Η αύξηση αυτή θα γίνει μόνον εφόσον ο υπό εξέταση ΔΤΦ έχει επιτύχει τον στόχο που έχει τεθεί όσον αφορά την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας. Εντούτοις, αν δεν επιτευχθεί ο στόχος αυτός, δεν θα επιβληθούν κυρώσεις.

2000: 70 % των εγχώριων τιμολογίων

2001: 80 % των εγχώριων τιμολογίων

- (25) Σκοπός της μεταβατικής περιόδου είναι να επιτρέψει στους ταχυδρομικούς φορείς και στους πελάτες τους να προσαρμοστούν στο νέο σύστημα και να αποφευχθεί η διαταραχή της λειτουργίας της αγοράς με τις ξαφνικές, απότομες αυξήσεις των τιμολογίων για το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο.
- (26) Για το 1998 και το 1999 τα καταληκτικά τέλη θα υπολογιστούν βάσει των εγχώριων τιμολογίων που εφαρμόζονταν μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου 1997 το αργότερο. Συνεπώς, οι αυξήσεις που έχουν προκύψει έκτοτε (ή ενδέχεται να προκύψουν) δεν λαμβάνονται υπόψη ⁽²⁰⁾.

εε) Ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας

- (27) Η συμφωνία REIMS II εισάγει ένα σύστημα ποιοτικών προτύπων για τις παρεχόμενες υπηρεσίες επιπέδου 1 (και επιπέδου 2) προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας. Τα πρότυπα ορίζονται ως το ποσοστό εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου (από συγκεκριμένο ΔΤΦ) το οποίο πρέπει να παραδοθεί εντός μίας εργάσιμης ημέρας μετά την παραλαβή του («H») στο γραφείο ανταλλαγής του ΔΤΦ παραλαβής ⁽²¹⁾, με την προϋπόθεση ότι φθάνει εκεί εντός της τελευταίας προθεσμίας άφιξης (Latest Arrival Time — LAT), του κρίσιμου χρόνου εισόδου (Critical Entry Time — CET) ή/και της Critical Tag Time — ICTT ⁽²²⁾. Για παράδειγμα, ένα πρότυπο ποιότητας 80 % H+1 σημαίνει ότι 80 % του εισερχόμενου ταχυδρομείου πρέπει να παραδοθεί στον τελικό προορισμό του εντός μίας εργάσιμης ημέρας. Οι κανόνες βάσει των οποίων θα καθορίζεται η LAT, η CET και η CTT θα προσδιοριστούν από την IPC κατόπιν διαβουλεύσεων με τους συμβαλλόμενους ⁽²³⁾.
- (28) Οι επιδόσεις (όσον αφορά την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου) των μεμονωμένων μερών μετρώνται με τη βοήθεια συστημάτων που έχει θεσπίσει η IPC. Οι μετρήσεις αυτές έχουν ήδη αρχίσει. Τα πρώτα διαθέσιμα στοιχεία είναι τα στοιχεία για το 1997.

- (29) Στο πλαίσιο του συστήματος για τον καθορισμό προτύπων όσον αφορά την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας, οι συμβαλλόμενοι έχουν χωριστεί σε τρεις ομάδες. Σύμφωνα με τους συμβαλλόμενους, η κατανομή έγινε βάσει γεωγραφικών και δημογραφικών κριτηρίων. Ο ισπανικός και ο ελληνικός ΔΤΦ ⁽²⁴⁾ ανήκουν στην κατηγορία Γ. Στην Β ανήκουν οι ΔΤΦ της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Πορτογαλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου. Τα υπόλοιπα μέρη της συμφωνίας ανήκουν στην ομάδα Α. Το 1998, η ομάδα Α έπρεπε να επιτύχει το 90 %, η ομάδα Β το 85 % και η ομάδα Γ το 80 % H+1. Οι αντίστοιχοι στόχοι για το 1999 και το 2000 είναι 95 %, 90 % και 85 %.

- (30) Τα πρότυπα όσον αφορά την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας καθώς και η σύνθεση των ομάδων πρόκειται να αναθεωρηθούν και να αποτελέσουν αντικείμενο νέων διαπραγματεύσεων πριν τις 31 Δεκεμβρίου 2000.

- (31) Όταν δεν επιτυγχάνονται τα συμφωνημένα πρότυπα θα εφαρμόζεται ένα σύστημα κυρώσεων ⁽²⁵⁾. Το επίπεδο των καταληκτικών τελών τα οποία θα έπρεπε να καταβληθούν μειώνεται κατά 1,5 % (όταν το επιτευχθέν αποτέλεσμα κυμαίνεται μεταξύ 90 % και 100 % του επιδιωκόμενου στόχου) και 3,5 % (όταν το επιτευχθέν αποτέλεσμα κυμαίνεται μεταξύ 80 % και 90 % του επιδιωκόμενου στόχου) αντιστοίχως για κάθε ποσοστιαία μονάδα ποιοτικής απώλειας ⁽²⁶⁾. Στη χειρότερη περίπτωση (δηλαδή αν το επιτευχθέν από τον ΔΤΦ αποτέλεσμα δεν υπερβαίνει το 80 % του στόχου) οι κυρώσεις αυτές θα οδηγήσουν σε μείωση των καταληκτικών τελών τα οποία δικαιούται να εισπράξει ο ΔΤΦ κατά 50 %.

σστ) Ειδικοί μεταβατικοί κανόνες για τους ΔΤΦ της Ελλάδας, της Ιταλίας, της Ισπανίας και της Πορτογαλίας

- (32) Ειδικές διατάξεις έχουν προβλεφθεί για ορισμένα από τα συμβαλλόμενα μέρη προκειμένου να διευκολυνθεί η μετάβαση στο νέο σύστημα καταληκτικών τελών. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται στο ταχυδρομείο που αποστέλλεται ή προέρχεται από την Ελλάδα, την Ισπανία και την Ιταλία. Οι υπόψη ΔΤΦ έχουν ωστόσο το δικαίωμα να παύσουν να εφαρμόζουν τις μεταβατικές διατάξεις και να θέσουν σε εφαρμογή το κανονικό καθεστώς καταληκτικών τελών. Προβλέπονται επίσης ειδικές διατάξεις για τις ταχυδρομικές κάρτες που αποστέλλονται από την Πορτογαλία.

⁽²⁴⁾ Εκτός από την ταξινόμηση αυτή, ειδικοί κανόνες ισχύουν για την Ελλάδα (βλέπε σημεία 33 και επ.).

⁽²⁵⁾ Προς το παρόν οι κυρώσεις θα υπολογίζονται βάσει της ποιότητας της υπηρεσίας που επιτυγχάνει γενικά κάθε ΔΤΦ (δηλαδή όσον αφορά το σύνολο του ταχυδρομείου που παραλαμβάνει από τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη). Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου οι κυρώσεις αυτές θα βασίζονται στην ποιότητα της υπηρεσίας που επιτυγχάνει ένας ΔΤΦ παραλαβής σε σχέση με κάθε ένα ΔΤΦ αποστολής.

⁽²⁶⁾ Ας υποθέσουμε ότι σύμφωνα με τον ποιοτικό στόχο, 90 % του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου πρέπει να παραδοθεί την επόμενη μέρα και ότι το επιτευχθέν αποτέλεσμα είναι ότι μόνο 87 % του ταχυδρομείου αυτού παραδόθηκε έγκαιρα. Αυτό σημαίνει ότι επιτεύχθηκε μόνο το 97 % του στόχου (87 είναι 97 % του 90). Συνεπώς η ποινή είναι ποιοτική απώλεια είναι 3 %. Εφόσον το αποτέλεσμα αυτό κυμαίνεται μεταξύ 90 % και 100 %, η κύρωση για κάθε ποσοστιαία μονάδα ποιοτικής απώλειας είναι της τάξης του 1,5 %. Συνεπώς η ποινή είναι $3 \times 1,5 \% = 4,5 \%$ των καταληκτικών τελών. Αυτό σημαίνει ότι ο υπόψη ΔΤΦ μπορεί να επιβάλει μόνο 95,5 % (100 % - 4,5 %) των καταληκτικών τελών τα οποία θα μπορούσε κανονικά να επιβάλει. Το 1998 (κατά το οποίο τα καταληκτικά τέλη για το επίπεδο 1 ανέρχονται σε 55 % των εγχώριων τιμολογίων), ο ΔΤΦ θα μπορούσε να εισπράξει καταληκτικά τέλη ύψους 52,5 % των εγχώριων τιμολογίων (δηλαδή 95,5 % του 55 %).

⁽²⁰⁾ Εξαιρέση έγινε για τον ΔΤΦ του Λουξεμβούργου για την περίπτωση που ο φορέας αυτός θα είχε αποφασίσει την εφαρμογή νέων τιμολογίων πριν από την 1η Οκτωβρίου 1998. Ωστόσο, από όσο γνωρίζει η Επιτροπή δεν έγινε χρήση της εξαιρέσης αυτής η οποία καθίσταται ως εκ τούτου άνευ αντικειμένου.

⁽²¹⁾ Το Σάββατο θεωρείται εργάσιμη μέρα για τους ΔΤΦ που πραγματοποιούν παραδόσεις εγχώριου ταχυδρομείου την ημέρα αυτή.

⁽²²⁾ Ως LAT ορίζεται η τελευταία προθεσμία όσον αφορά την άφιξη, έτσι ώστε να είναι δυνατή η παράδοση αεροπορικού ταχυδρομείου την επόμενη εργάσιμη ημέρα. Η CET αποτελεί την τελευταία αποδεκτή προθεσμία παράδοσης στην πλατφόρμα ενός γραφείου ανταλλαγής ή στην μονάδα αεροπορικού ταχυδρομείου στην πρωτεύουσα ή σε άλλη μεγάλη πόλη. Ως CTT ορίζεται η τελευταία προθεσμία για το πέρασμα των αναμεταδοτών από τις πύλες αισθητήρων.

⁽²³⁾ Σύμφωνα με τους κανόνες αυτούς, κανένα από τα μέρη δεν δύναται να εφαρμόσει CTT νωρίτερα από τις 16.00 από Δευτέρα μέχρι Σάββατο στα κεντρικά τους γραφεία ανταλλαγής στην πρωτεύουσα ή σε άλλη μεγάλη πόλη. Ο καθορισμός της CTT νωρίτερα σε άλλα γραφεία ανταλλαγής μπορεί να δικαιολογηθεί για λειτουργικούς σκοπούς. Τέλος η CTT στην μονάδα αεροπορικού ταχυδρομείου δύναται να τοποθετείται νωρίτερα από τις 16.00, αλλά όχι πριν τις 15.00.

1) Ελλάδα

80 % των εγχώριων τιμολογίων). Συνεπώς, το κανονικό επίπεδο των καταληκτικών τελών θα επιτευχθεί το 2006.

1.1. Εξερχόμενο ταχυδρομείο

2.2. Εισερχόμενο ταχυδρομείο

(33) Τα καταληκτικά τέλη για το ταχυδρομείο με προτεραιότητα θα ανέρχονται σε 40 % των εγχώριων τιμολογίων το 1998. Το επίπεδο θα αυξηθεί σε 45 % το 1999, σε 50 % το 2000, σε 60 % το 2001, σε 70 % το 2002 και, τέλος, σε 80 % το 2003. Σε περίπτωση που βάσει των κανόνων αυτών ο ελληνικός ΔΤΦ πρέπει να καταβάλει υψηλότερα καταληκτικά τέλη από τα συμβαλλόμενα μέρη που δεν υπόκεινται στις μεταβατικές διατάξεις, τότε ο ελληνικός ΔΤΦ θα πρέπει να καταβάλει μόνο τα καταληκτικά τέλη που καταβάλλουν τα συμβαλλόμενα αυτά μέρη.

(36) Για το εισερχόμενο ταχυδρομείο με προτεραιότητα ο ισπανικός ΔΤΦ θα αμειβεται βάσει του σημερινού τιμολογίου CEPT, για όσο διάστημα η τιμή αυτή είναι υψηλότερη από 80 % του ισπανικού υπεραστικού εγχώριου τιμολογίου.

3) Ιταλία

1.2. Εισερχόμενο ταχυδρομείο

3.1. Εξερχόμενο ταχυδρομείο

(34) Για το εισερχόμενο ταχυδρομείο έχουν καθοριστεί προοδευτικά αυξανόμενοι ποιοτικοί στόχοι όσον αφορά την παρεχόμενη υπηρεσία, οι οποίοι, αν επιτευχθούν, θα εξασφαλίσουν αύξηση των καταληκτικών τελών που καταβάλλονται στον ελληνικό ΔΤΦ από τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη. Ο ποιοτικός στόχος όσον αφορά την παρεχόμενη υπηρεσία για το 1998 είναι 50 % και, εφόσον επιτευχθεί, θα επιφέρει αύξηση των καταληκτικών τελών της τάξης του 7 %. Τα αντίστοιχα αριθμητικά στοιχεία για τους στόχους όσον αφορά την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας (και την αύξηση των καταληκτικών τελών) είναι 60 % (10 %) για το 1999, 70 % (15 %) για το 2000, 80 % (15 %) για το 2001 και 85 % (20 %) για το 2002. Το 2003 τα καταληκτικά τέλη θα αυξηθούν σε 80 % των εγχώριων τιμολογίων αν ο ελληνικός ΔΤΦ καταφέρει να διατηρήσει το ποιοτικό πρότυπο παρεχόμενης υπηρεσίας του προηγούμενου έτους (85 %).

(37) Τα καταληκτικά τέλη όσον αφορά το ταχυδρομείο με προτεραιότητα και τις ταχυδρομικές κάρτες που πρέπει να καταβάλει ο ιταλικός ΔΤΦ στα υπόλοιπα συμβαλλόμενα μέρη θα αυξάνονται ετησίως, με την προϋπόθεση ότι οι ΔΤΦ παραλαβής θα ανταποκρίνονται στους σχετικούς στόχους όσον αφορά την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας. Οι συντελεστές ετήσιας αύξησης θα είναι 15 % το 1998 και 20 % για το 1999 και το 2000. Αν οι ΔΤΦ παραλαβής δεν έχουν επιτύχει τους στόχους τους αλλά έχουν βελτιώσει την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας ως ένα βαθμό⁽²⁸⁾, η αύξηση θα περιοριστεί σε 5 % το 1998 και 7 % το 1999 και το 2000. Οι αυξήσεις αυτές δεν μπορούν να οδηγήσουν σε καταληκτικά τέλη υψηλότερα από τα καταληκτικά τέλη που καταβάλλουν στον υπόψη ΔΤΦ άλλα συμβαλλόμενα μέρη που δεν υπόκεινται στις μεταβατικές διατάξεις. Με την τελική αύξηση της 1ης Ιανουαρίου 2001 τα καταληκτικά τέλη που καταβάλλει ο ιταλικός ΔΤΦ στο τελικό επίπεδο των καταληκτικών τελών βάσει της συμφωνίας REIMS II (δηλαδή 80 % των εγχώριων τιμολογίων).

3.2. Εισερχόμενο ταχυδρομείο

(38) Οι κανόνες που εκτέθηκαν ανωτέρω για το εξερχόμενο ταχυδρομείο θα ισχύουν επίσης για το εισερχόμενο ταχυδρομείο από τα υπόλοιπα συμβαλλόμενα μέρη.

2) Ισπανία

4) Σύστημα ανώτατων ορίων («Cap system»)

2.1. Εξερχόμενο ταχυδρομείο

(35) Τα καταληκτικά τέλη για το ταχυδρομείο με προτεραιότητα και τις ταχυδρομικές κάρτες θα αυξάνονται κατά ένα συγκεκριμένο ποσοστό ετησίως, με σημείο αφετηρίας τον τρέχοντα συντελεστή CEPT το 1998⁽²⁷⁾. Σε περίπτωση επίτευξης των στόχων όσον αφορά την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας από τους ΔΤΦ παραλαβής, τα καταληκτικά τέλη τα οποία δικαιούνται να λάβουν από τον ισπανικό ΔΤΦ θα αυξηθούν κατά 10 % το 1999 και το 2000 και κατά 15 % το 2001, το 2002 και το 2003 αντιστοίχως. Οι αυξήσεις αυτές δεν μπορούν να οδηγήσουν σε καταληκτικά τέλη υψηλότερα από τα καταληκτικά τέλη που καταβάλλουν στον υπό εξέταση ΔΤΦ άλλα συμβαλλόμενα μέρη που δεν υπόκεινται στις μεταβατικές διατάξεις. Από το 2004 και μετά, τα καταληκτικά αυτά τέλη θα αυξάνονται κατά το ένα τρίτο της εναπομένουσας διαφοράς μεταξύ του επιτευχθέντος το 2003 επιπέδου και του τελικού επιπέδου των καταληκτικών τελών βάσει της συμφωνίας REIMS II (δηλαδή

(39) Στόχος του συστήματος αυτού είναι να διασφαλίσει ότι οι ΔΤΦ της Ελλάδας, της Ισπανίας και της Ιταλίας δεν θα κάνουν κατάχρηση των πλεονεκτημάτων που τους παρέχουν οι μεταβατικές διατάξεις που περιγράφηκαν πιο πάνω. Στο πλαίσιο του συστήματος αυτού, η ροή εξερχόμενου ταχυδρομείου προς άλλα συμβαλλόμενα μέρη της REIMS II χωρίζεται σε τρεις κατηγορίες: ταχυδρομικές κάρτες, τρέχουσα ροή και νέα ροή. Οι «ταχυδρομικές κάρτες» δεν υπόκεινται στο σύστημα ανώτατων ορίων. Συνεπώς, στις ταχυδρομικές κάρτες μπορούν να εφαρμοστούν τα χαμηλότερα καταληκτικά τέλη που προβλέπουν οι μεταβατικές διατάξεις για τους εν λόγω ΔΤΦ. Η «τρέχουσα ροή» περιλαμβάνει τον τρέχοντα όγκο του συνόλου του ταχυδρομείου εκτός από τις ταχυδρομικές κάρτες. Για τη ροή αυτή προβλέπεται ετήσια αύξηση 5 % («συντελεστής οργανικής αύξησης»)⁽²⁹⁾. Στην τρέχουσα ροή είναι επίσης δυνατό να εφαρμοστούν χαμηλότερα καταληκτικά τέλη. Η «νέα ροή»

⁽²⁸⁾ Η απαιτούμενη αύξηση στην ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας είναι δέκα εκατοστιαίες μονάδες ή περισσότερες αν οι επιδόσεις ήταν κάτω ή ίσες με 55 % (για παράδειγμα, κυμαίνεται από 31 % έως 41 % ή περισσότερο), πέντε εκατοστιαίες μονάδες ή περισσότερες αν η επίδοση κυμαινόταν μεταξύ 55 % και 80 % (για παράδειγμα, από 62 % έως 67 % ή περισσότερο) και τρεις ποσοστιαίες μονάδες ή περισσότερες αν η επίδοση ήταν ίση ή μεγαλύτερη από 80 % (για παράδειγμα, από 81 % έως 84 % ή περισσότερο).

⁽²⁹⁾ Ο ισπανικός ΔΤΦ μπορεί να αυξήσει τον «συντελεστή οργανικής αύξησης» κατά 5 % ακόμη για ένα από τα έτη 1999, 2000 ή 2001.

⁽²⁷⁾ Τα ίδια καταληκτικά τέλη θα ισχύουν για τις ταχυδρομικές κάρτες από την Πορτογαλία.

ορίζεται ως ο όγκος του ταχυδρομείου (εκτός από τις ταχυδρομικές κάρτες) που υπερβαίνει τον όγκο της τρέχουσας ροής (μετά την προσθήκη του συντελεστή οργανικής αύξησης). Αυτός ο όγκος ταχυδρομείου θα υπόκειται στα κανονικά καταληκτικά τέλη, τα οποία δικαιούνται να εφαρμόζονται οι ΔΤΦ παραλαβής βάσει της συμφωνίας REIMS II.

- (40) Το σύστημα ανώτατων ορίων δεν θα εφαρμόζεται στο ταχυδρομείο που ανταλλάσσεται μεταξύ των χωρών για τις οποίες ισχύουν οι μεταβατικές διατάξεις, δηλαδή Ελλάδα, Ισπανία και Ιταλία.

γ) Άρθρα 25 και 49 παράγραφος 4 της σύμβασης UPU

- (41) Το άρθρο 25 της σύμβασης UPU περιλαμβάνει ορισμένες διατάξεις όσον αφορά τη διεκπεραίωση ταχυδρομείου που προέρχεται από το εξωτερικό (αναταχυδρόμηση). Το άρθρο 49 παράγραφος 4, αφορά την εφαρμογή των καταληκτικών τελών για εισερχόμενο ταχυδρομείο χύδην. Μετά τη μεταβατική περίοδο, οι συμβαλλόμενοι δεν θα εφαρμόζουν μεταξύ τους τα άρθρα 25 και 49 παράγραφος 4 της σύμβασης UPU.

δ) Διάρκεια ισχύος

- (42) Η συμφωνία είναι αορίστου χρόνου. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν, ωστόσο, να αποσυρθούν ανά πάσα στιγμή. Η αποχώρηση αυτή αρχίζει να μετρά από το τέλος του πρώτου πλήρους ημερολογιακού έτους μετά την κοινοποίησή της. Σε ειδικές περιπτώσεις, ένας συμβαλλόμενος μπορεί να αποσυρθεί από τη συμφωνία με εξαμηνιαία προειδοποίηση.

ε) Σχέσεις με άλλες συμφωνίες

- (43) Η συμφωνία REIMS II, όπως τροποποιήθηκε από τη συμπληρωματική συμφωνία, προβλέπει ότι τα μέρη είναι ελεύθερα να συνάπτουν μεταξύ τους διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες όσον αφορά τα καταληκτικά τέλη, στις οποίες μπορούν να προβλέπονται διαφορετικοί όροι, ιδίως όσον αφορά άλλα επίπεδα καταληκτικών τελών. Όταν ένα συμβαλλόμενο μέρος συνάπτει με άλλο μέρος (ή άλλα μέρη) συμφωνία για χαμηλότερα καταληκτικά τέλη, είναι υποχρεωμένο να εφαρμόζει με βάση τους κανόνες για τις κυρώσεις και τους ειδικούς μεταβατικούς κανόνες που αναφέρονται στα σημεία 32 έως 40 τα ίδια καταληκτικά τέλη σε όλα τα μέρη, με την προϋπόθεση ότι πρόκειται για ισοδύναμες συναλλαγές.

VI. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

- (44) Μετά την προκαταρκτική εξέταση της συμφωνίας, η Επιτροπή επεσήμανε στα μέρη ότι ορισμένα σημεία θα έπρεπε, κατά την άποψή της, να τροποποιηθούν, να προσαρμοστούν ή να διευκρινιστούν πριν εξετάσει αν θα πρέπει να αντιμετωπίσει ευνοϊκά τη συμφωνία.

- (45) Στη συνέχεια, τα μέρη συνέταξαν μία πρώτη συμπληρωματική συμφωνία της συμφωνίας REIMS II («συμπληρωματική συμφωνία»). Την συμπληρωματική αυτή συμφωνία υπέγραψαν, στις 22 Σεπτεμβρίου 1998, ένδεκα από τα δεκαέξι μέρη της REIMS II. Τα υπόλοιπα πέντε μέρη της συμφωνίας

REIMS II υπέγραψαν σε μεταγενέστερο στάδιο⁽³⁰⁾. Η συμπληρωματική αυτή συμφωνία περιλαμβάνει τις ακόλουθες τροποποιήσεις και διευκρινίσεις:

1. Σύνδεση των καταληκτικών τελών με την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας

- (46) Στο πλαίσιο της συμφωνίας REIMS II, όπως είχε αρχικά κοινοποιηθεί, υπήρχε δυνατότητα αύξησης των καταληκτικών τελών ακόμα και σε περίπτωση υποβάθμισης της ποιότητας της παρεχόμενης από τον υπόψη ΔΤΦ υπηρεσίας. Η τροποποιηθείσα συμφωνία, θεσπίζει την αρχή σύμφωνα με την οποία δεν επιτρέπεται καμία αύξηση των καταληκτικών τελών κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου αν η ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας του υπό εξέταση συμβαλλόμενου μέρους υποβαθμιστεί. Για να εξακριβωθεί αν η ποιότητα μιας παρεχόμενης υπηρεσίας έχει υποβαθμιστεί, η ποιότητα της υπηρεσίας για δεδομένο έτος συγκρίνεται με τον μέσο όρο της ποιότητας που είχε επιτευχθεί όσον αφορά την παρεχόμενη υπηρεσία από το ίδιο συμβαλλόμενο μέρος κατά τα παρελθόντα έτη, με σημείο αφετηρίας το 1997. Δεν θα υπάρξει κανένα περιθώριο ερμηνείας. Ο κανόνας αυτός δεν αφορά τους ΔΤΦ για τους οποίους ισχύουν οι μεταβατικές διατάξεις. Επίσης, ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση που η ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας από έναν ΔΤΦ υποβαθμιστεί αλλά εξακολουθεί να ανταποκρίνεται στα σχετικά ποιοτικά πρότυπα που καθορίζονται από τη συμφωνία. Τα καταληκτικά τέλη μπορούν επίσης να αυξηθούν σε περίπτωση (και στο βαθμό) που είναι δυνατό να αποδειχθεί ότι η υποβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης από το υπόψη συμβαλλόμενο μέρος υπηρεσίας οφείλεται σε ειδικές προσπάθειες που ανέλαβε το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος για τη βελτίωση του συστήματος παράδοσης του και είναι παροδική. Η Επιτροπή θα αποφασίζει αν πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις. Ωστόσο, η Επιτροπή θα μπορεί να αναθέτει τα καθήκοντα αυτά σε εμπειρογνώμονα.

- (47) Τέλος, στα συμβαλλόμενα μέρη που δεν θα επιτύχουν τους ποιοτικούς τους στόχους για το 1998 θα επιτραπεί, κατ'εξαίρεση, να αυξήσουν τα καταληκτικά τους τέλη κατά 15 % σε σχέση με το επίπεδο CEPT (αλλά όχι περισσότερο από 55 % των εγχώριων τιμολογίων) αν έχουν επιτύχει τους ποιοτικούς τους στόχους το 1997.

2. Επίπεδο 3

- (48) Τα μέρη διευκρίνισαν ότι, βάσει της συμφωνίας REIMS II, είναι υποχρεωμένα να παρέχουν το ένα στο άλλο πρόσβαση επιπέδου 3. Για να διευκολυνθεί η πρόσβαση αυτή, τα μέρη, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων τους, θα χαλαρώσουν την εφαρμογή των εσωτερικών κανονιστικών ρυθμίσεων για τα υπόλοιπα μέρη, στις περιπτώσεις που οι ρυθμίσεις αυτές δεν δικαιολογούνται και, στην πράξη, αποκλείουν την πρόσβαση άλλων μερών στις εγχώριες τιμές. Όταν οι υπόψη εγχώριες κανονιστικές ρυθμίσεις έχουν θεσπιστεί από το κράτος, τα συμβαλλόμενα μέρη θα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την κατάργησή τους, σε συνεργασία με τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

⁽³⁰⁾ Ο ισπανικός ΔΤΦ (που υπέγραψε τελευταίος) υπέγραψε την συμπληρωματική συμφωνία στις 28 Ιανουαρίου 1999.

(49) Όλα τα τιμολόγια και όροι για την πρόσβαση επιπέδου 3 θα παρέχονται στο σύνολο των συμβαλλομένων μερών μέσω βάσης δεδομένων που θα διαχειρίζεται η IPC. Τα συμβαλλόμενα μέρη ανέλαβαν την υποχρέωση να ενημερώνουν τη βάση αυτή, χωρίς καθυστέρηση, σε περίπτωση μεταβολής των τιμολογίων και των όρων τους.

3. Καθυστέρηση, απώλεια και φθορά ταχυδρομείου

(50) Τα μέρη έχουν θεσπίσει διατάξεις για την καθυστέρηση, την απώλεια και τη φθορά ταχυδρομείου βάσει των οποίων θα εφαρμοστεί κατάλληλο σύστημα για την εξέταση των καταγγελιών, το οποίο θα περιλαμβάνει την έκδοση απόδειξης παραλαβής για τις υποβαλλόμενες καταγγελίες και καθορισμένη προθεσμία απάντησης σε αυτές. Με τον τρόπο αυτό θα βελτιωθούν οι υπηρεσίες που παρέχονται στους πελάτες και η πρόσβαση στις υπηρεσίες αυτές, για παράδειγμα με την εισαγωγή ενός «αριθμού δωρεάν τηλεφωνικής κλήσης» για τις καταγγελίες και με την συνεργασία οργάνωσεων καταναλωτών.

4. Διαφάνεια όσον αφορά την κοστολόγηση και τις ετήσιες εκθέσεις

(51) Τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλει η Επιτροπή, σύμφωνα με τις οποίες θα πρέπει να θεσπίσουν ένα σύστημα κοστολόγησης, όπως ορίζει το άρθρο 14 της ταχυδρομικής οδηγίας μέχρι το τέλος του 1999 και να υποβάλουν ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την εξέλιξη των διεθνών και εγχώριων τιμολογίων και του κόστους καθώς και την εξέλιξη των διασυνοριακών ροών, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών για την πρόσβαση επιπέδου 3.

5. Άλλα θέματα

(52) Τα μέρη συμφώνησαν επίσης να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια κατά τις διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό των ποιοτικών προτύπων και ενός συστήματος κυρώσεων για το ταχυδρομείο που δεν έχει χαρακτήρα προτεραιότητας. Για το 1998 και το 1999 το πρότυπο αναφοράς θα είναι H+3 ή το πρότυπο που έχει ήδη θεσπιστεί από ένα μέρος (σε καμία όμως περίπτωση περισσότερο από H+4). Τέλος, τα μέρη συμφωνούν να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να παρέχουν υπηρεσία εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου που να ανταποκρίνεται στα πρότυπα που έχουν θεσπιστεί με τη συμπληρωματική συμφωνία.

VII. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΡΙΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

(53) Την 1η Δεκεμβρίου 1998, η Επιτροπή δημοσίευσε, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, ανακοίνωση⁽³¹⁾ δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 στην οποία καθορίζει τις λεπτομέρειες της κοινοποιηθείσας συμφωνίας και αναφέρει ότι προτείνει τη λήψη ευνοϊκής θέσης έναντι αυτής.

(54) Συνολικά η Επιτροπή έλαβε 35 απαντήσεις. Μόνον δύο από τους τρίτους ενδιαφερομένους που υπέβαλαν παρατηρήσεις συνέστησαν την άμεση έγκριση της συμφωνίας REIMS II. Οι υπόλοιποι άσκησαν κριτική σε κάποιο βαθμό. Μεταξύ αυτών ήταν το British Post Office που συμμετέχει στη συμφωνία. Ο φορέας αυτός, όμως, διευκρίνισε εν τώ μεταξύ ότι μετά τον συμβιβασμό που επιτεύχθηκε όσον αφορά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου (βλέπε σημείο 61) συνεχίζει να υποστηρίζει τη συμφωνία. Τα σημαντικότερα σχόλια συνοψίζονται στις παραγράφους που ακολουθούν.

(55) Η σημαντικότερη αντίρρηση αφορά τις χρονικές συνέπειες της απαλλαγής της συμφωνίας. Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα της συμφωνίας REIMS II, τα καταληκτικά τέλη επρόκειτο να αυξηθούν στο 65 % των εγχώριων τιμολογίων το 1999 και να φθάσουν στο τελικό ποσοστό 80 % την 1η Ιανουαρίου 2001. Αρκετοί τρίτοι ενδιαφερόμενοι εξέφρασαν την άποψη ότι το αναδρομικό (όπως αποκαλείται από ορισμένους) αποτέλεσμα θα είχε σοβαρές αρνητικές συνέπειες για τους πελάτες. Συγκεκριμένα προβάλλεται το επιχείρημα ότι το σημερινό χρονοδιάγραμμα συντομεί την μεταβατική περίοδο σε λιγότερο από δυο έτη και οδηγεί σε σημαντική αύξηση των τιμών μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα. Οι περισσότεροι από αυτούς που υπέβαλαν παρατηρήσεις ως προς το θέμα αυτό ισχυρίζονται ότι πρέπει να διατηρηθεί η τετραετής μεταβατική περίοδος που αρχικά προβλεπόταν στην συμφωνία REIMS II και ότι η περίοδος αυτή θα πρέπει να αρχίσει να ισχύει μόνον μετά την έγκριση της συμφωνίας από την Επιτροπή.

(56) Αρκετοί ισχυρίστηκαν ότι τα καταληκτικά τέλη δεν υπολογίζονται βάσει κόστους αλλά βάσει των τιμολογίων και αμφισβήτησαν κατά πόσον το ποσοστό 80 % των εγχώριων τιμολογίων αντιπροσωπεύει αξιόπιστα το κόστος.

(57) Ορισμένοι τρίτοι ισχυρίστηκαν ότι οι προϋποθέσεις για την πρόσβαση επιπέδου 3 εξακολουθούν να μην είναι σαφείς και εξέφρασαν την ανησυχία ότι χωρίς ποιοτικά πρότυπα (και κυρώσεις) για ταχυδρομείο του τύπου αυτού τα κίνητρα δεν θα είναι αρκετά για την παροχή καλής εξυπηρέτησης.

(58) Ορισμένοι τρίτοι υποστήριξαν ότι θα πρέπει να επιβληθούν ποιοτικά κριτήρια για τη διατεμαστική (end-to-end) μεταφορά (καθώς και κυρώσεις όσον αφορά το εξερχόμενο ταχυδρομείο), και όχι μόνο πρότυπα για τους ΔΤΦ παραλαβής και παράδοσης διασυνοριακού ταχυδρομείου. Ορισμένοι από τους σχολιαστές ανέφεραν ότι τα πρότυπα θα πρέπει να ισχύουν επίσης και για το ταχυδρομείο που δεν έχει προτεραιότητα και για το ταχυδρομείο επιπέδου 3. Η εξαίρεση που δόθηκε στα μέρη (σύμφωνα με την οποία τα καταληκτικά τέλη μπορούν να αυξηθούν υπό ορισμένες συγκεκριμένες συνθήκες ακόμη και αν υποβαθμιστεί η ποιότητα της υπηρεσίας) θεωρήθηκε ότι είναι επικίνδυνη και ότι δίνει περιθώρια κατάχρησης. Ένας σημαντικός αριθμός τρίτων υποστήριξε ότι το σύστημα μέτρησης της επιτευχθείσας ποιότητας εξυπηρέτησης πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο προσεκτικής παρακολούθησης. Συγκεκριμένα επισημάνθηκε ότι είναι εύκολο να γίνουν εικονικές βελτιώσεις στην ποιότητα της εξυπηρέτησης μετατοπίζοντας νωρίτερα την LAT στην οποία το ταχυδρομείο οφείλει να φθάσει στον ΔΤΦ παραλαβής. Οι σχετικοί κανόνες συνεπώς θα πρέπει να είναι ομοιόμορφοι για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και να ισχύουν καθ' όλη τη διάρκεια της συμφωνίας. Η μέτρηση θα πρέπει να γίνεται με ανεξάρτητο, ακριβή και αντιπροσωπευτικό τρόπο.

(59) Υποστηρίχθηκε ότι το σύστημα που προβλέπεται στη συμφωνία όσον αφορά την καθυστέρηση, την απώλεια και τη φθορά ταχυδρομείου δεν αποτελεί κατάλληλη ή πρακτική λύση. Θα ήταν προτιμότερο ένα εναρμονισμένο σύστημα (με ένα τυποποιημένο σύστημα παρακολούθησης).

(60) Ορισμένοι τρίτοι εξέφρασαν ανησυχίες ως προς το γεγονός ότι ο ΔΤΦ των Κάτω Χωρών δεν πρόκειται να συμμετάσχει στη συμφωνία. Ισχυρίστηκαν ότι αυτό οδηγεί σε διάκριση (δεδομένου ότι ο ΔΤΦ των Κάτω Χωρών θα πληρώνει διαφορετικά καταληκτικά τέλη). Ανησυχίες εκφράστηκαν επίσης ως προς το ότι τα μέρη της συμφωνίας REIMS θα διεκπεραίνουν στο μέλλον πρώτα το ταχυδρομείο που έρχεται από άλλα μέρη της συμφωνίας πράγμα το οποίο μπορεί να οδηγήσει στην υποβάθμιση της ποιότητας του ταχυδρομείου που προέρχεται από τρίτους.

⁽³¹⁾ Βλέπε υποσημείωση 3.

(61) Αφού εξέτασε τις παρατηρήσεις αυτές η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι έπρεπε να παραταθεί η μεταβατική περίοδος προκειμένου να αποφευχθούν τα αρνητικά αποτελέσματα που φοβούνται οι τρίτοι. Επίσης κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν θα εγκρίνει την τελική αύξηση στο 80 % των εγχώριων τιμολογίων αν δεν λάβει επαρκή στοιχεία τα οποία να βεβαιώνουν ότι η αύξηση αυτή ήταν απαραίτητη προκειμένου να ευθυγραμμιστούν τα καταληκτικά τέλη με το κόστος. Τα μέρη ενημερώθηκαν σχετικά και σε συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 4 Μαρτίου 1999 πληροφόρησαν τη Επιτροπή ότι δέχονται το σκεπτικό στο οποίο βασίζεται η προσέγγισή της. Ανακοίνωσαν ότι θα αρχίσουν να εφαρμόζουν τη συμφωνία από 1ης Απριλίου 1999 και ότι τα καταληκτικά τέλη για το 1999 θα αυξηθούν κατ' ανώτατο όριο στο 55 % των εγχώριων τιμολογίων. Δέχθηκαν επίσης τον περιορισμό της διάρκειας της απαλλαγής στο χρονικό διάστημα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001, δηλαδή πριν την τελική αύξηση στο 80 % των εγχώριων τιμολογίων.

B. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

I. ΑΡΘΡΟ 81 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ 53 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΧ

1. Συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων

(62) Ανεξάρτητα από τη συγκεκριμένη νομική τους μορφή όλα τα μέρη της συμφωνίας REIMS II διεξάγουν οικονομική δραστηριότητα και ως εκ τούτου πρέπει να ληφθούν ως επιχειρήσεις κατά την έννοια των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης ΕΚ⁽³²⁾. Ως εκ τούτου, η συμφωνία REIMS II αποτελεί συμφωνία κατά την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

2. Περιορισμοί στον ανταγωνισμό

α) Προκαθορισμένες τιμές

(63) Η συμφωνία προκαθορίζει τα καταληκτικά τέλη τα οποία τα μέρη της συμφωνίας θα πρέπει να καταβάλλουν αμοιβαία στην αγορά εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Τα καταληκτικά τέλη αποτελούν την τιμή την οποία ο ΔΤΦ της χώρας προέλευσης καταβάλλει στον ΔΤΦ της χώρας προορισμού για την υπηρεσία παράδοσης διασυνοριακού ταχυδρομείου. Συνεπώς, η παρούσα συμφωνία πρέπει να θεωρηθεί ως συμφωνία με την οποία προκαθορίζονται οι τιμές πώλησης κατά την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

(64) Είναι γεγονός ότι η REIMS II δεν προκαθορίζει τα πραγματικά ποσά που θα καταβάλλονται αλλά μόνον ένα ποσοστό. Ωστόσο, επειδή το ποσοστό αυτό συνδέεται με τα εγχώρια τιμολόγια η συμφωνία έχει ως αποτέλεσμα τον προκαθορισμό των τιμών. Είναι επίσης γεγονός ότι τα μέρη παραμένουν ελεύθερα να καθορίσουν τις δικές τους εγχώριες τιμές. Θεωρητικά λοιπόν έχουν τη δυνατότητα να τροποποιήσουν τα καταληκτικά τέλη όπως ορίζονται βάσει της συμφωνίας

REIMS II τροποποιώντας τα εγχώρια τιμολόγια τους. Ωστόσο, για τους περισσότερους ΔΤΦ το διασυνοριακό ταχυδρομείο έχει περιορισμένη σημασία σε σχέση με τον όγκο του εγχώριου ταχυδρομείου. Επιπλέον, σε πολλά κράτη μέλη οι τροποποιήσεις των εγχώριων τιμολογίων πρέπει να εγκριθούν από τον εθνικό κανονιστικό φορέα. Ως εκ τούτου, το ύψος των εγχώριων τιμολογίων είναι πολύ πιθανό να εξαρτάται κυρίως από εγχώρια ζητήματα. Τα μέρη καθορίζοντας στο πλαίσιο συμφωνίας την οποία συνήψαν μεταξύ τους τα καταληκτικά τέλη ως ποσοστό των εγχώριων τιμολογίων καταργούν ή μειώνουν την ελευθερία τους να καθορίζουν το ύψος της αμοιβής για την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου.

(65) Πρέπει να αναγνωριστεί ότι η συμφωνία REIMS II δεν αποτελεί συνηθισμένη συμφωνία καθορισμού τιμών. Αφορά την τιμή μιας υπηρεσίας (παράδοση στη χώρα προορισμού) την οποία ο ΔΤΦ της χώρας καταγωγής έχει ανάγκη προκειμένου να εξασφαλίσει ότι το ταχυδρομείο θα φθάσει στον παραλήπτη και την οποία ο εν λόγω ΔΤΦ δεν δύναται (ή δεν δύναται ακόμη) να παράσχει ο ίδιος⁽³³⁾. Δεδομένου ότι είναι σαφές ότι οι ταχυδρομικοί φορείς δικαιούνται αμοιβή για την παράδοση ταχυδρομείου προερχόμενου από άλλη χώρα είναι σαφές ότι χρειάζεται κάποιος διακανονισμός προκειμένου να προσδιοριστεί το ύψος της αμοιβής αυτής. Ωστόσο, αυτό μπορεί να γίνει με διμερή συμφωνία με τον ΔΤΦ της χώρας από την οποία εστάλη το ταχυδρομείο με την οποία τα δύο μέρη συμφωνούν για τα πληρωτέα καταληκτικά τέλη. Η προσέγγιση αυτή θα είχε ως αποτέλεσμα ένα δικτυο διμερών συμφωνιών οι οποίες δεν θα είχαν κατ' ανάγκη το ίδιο περιεχόμενο⁽³⁴⁾. Η συμφωνία REIMS II καθορίζει τα καταληκτικά τέλη για όλους τους φορείς που συμμετέχουν σ' αυτή με ομοιόμορφο τρόπο ως ποσοστό των εγχώριων τιμολογίων. Είναι γεγονός ότι η συμφωνία (όπως τροποποιήθηκε από την συμπληρωματική συμφωνία) επιτρέπει ρητά στα μέρη να συνάψουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ τους όσον αφορά τα καταληκτικά τέλη. Ωστόσο, είναι πολύ απίθανο να αξιοποιήσουν τα μέρη τη δυνατότητα αυτή δεδομένου ότι η σύναψη της REIMS II εξουδετερώνει όλα τα κίνητρα σύναψης επιμέρους συμφωνιών μεταξύ των μερών. Αυτό φαίνεται να επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι από όσο γνωρίζει η Επιτροπή υπάρχει μόνον μία διμερής ή πολυμερής συμφωνία μεταξύ ορισμένων από τα μέρη της REIMS II, δηλαδή η σκανδιναβική συμφωνία η οποία υπογράφηκε πολύ πριν τη συμφωνία REIMS II. Αξίζει να σημειωθεί ότι κανένα άλλο μέρος της συμφωνίας REIMS II δεν φαίνεται να έχει προσχωρήσει στη σκανδιναβική συμφωνία. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι παρά την ειδική ρήτρα η οποία επιτρέπει τη σύναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών μεταξύ των μερών, η συμφωνία REIMS II στην πράξη μειώνει σε πολύ μεγάλο βαθμό τα κίνητρα σύναψης τέτοιων συμφωνιών οι οποίες θα οδηγούσαν σε διαφορετικές τιμές, ενδεχομένως ευνοϊκότερες για τους πελάτες.

(66) Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι στα μέρη της REIMS II αντιστοιχεί το μεγαλύτερο μέρος του διασυνοριακού ταχυδρομείου μεταξύ των αντιστοιχών χωρών τους, ο περιορισμός του ανταγωνισμού που διαπιστώθηκε παραπάνω θα πρέπει επίσης να θεωρηθεί υπολογισίμος.

⁽³²⁾ Βλέπε για παράδειγμα απόφαση του Δικαστηρίου, της 23ης Απριλίου 1991, στην υπόθεση C-41/90, Höfner και Elser, κατά Mescrotron Συλλογή 1991 I, σ. 1979, αιτιολογική σκέψη 21.

⁽³³⁾ Κάποιος παραλληλισμός είναι δυνατός με τις συμφωνίες στον τομέα των τηλεπικοινωνιών με τις οποίες οι τηλεπικοινωνιακοί φορείς διαφόρων χωρών κατά παράδοση συμφωνούν για τις τιμές (τις λεγόμενες accounting rates) που χρεώνονται για τον τερματισμό διεθνών κλήσεων.

⁽³⁴⁾ Αυτό συνέβη στον τομέα των τηλεπικοινωνιών όπου οι λογιστικές τιμές (βλέπε υποσημείωση 33) ενός τηλεπικοινωνιακού φορέα διέφεραν από χώρα σε χώρα.

β) Περιορισμένη συμμετοχή φορέων

- (67) Η συμμετοχή στη συμφωνία REIMS II περιορίζεται σε ταχυδρομικούς φορείς (ιδιωτικούς ή δημόσιους) στους οποίους έχει ανατεθεί η παροχή υποχρεωτικής καθολικής υπηρεσίας. Αυτό μπορεί να ερμηνευθεί ότι δεν επιτρέπει σε άλλους φορείς να επωφεληθούν από τις ίδιες τιμές όπως εκείνες που ισχύουν για τα μέρη της συμφωνίας REIMS II. Ωστόσο, η συμφωνία δεν απαγορεύει στα μέρη να συνάψουν ταυτόσημες ή παρόμοιες συμφωνίες για καταληκτικά τέλη με τρίτους. Συνεπώς, φαίνεται ότι ο όρος της συμμετοχής στη συμφωνία REIMS II δεν αποτελεί περιορισμό του ανταγωνισμού.

3. Συνέπειες για το εμπόριο

- (68) Η συμφωνία REIMS αφορά την αμοιβή για την παροχή υπηρεσιών εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου μεταξύ ΔΤΦ και συνεπώς εξ ορισμού επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και το εμπόριο μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών κατά την έννοια της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Λαμβάνοντας υπόψη τη σημαντική θέση των μερών της συμφωνίας REIMS II στις αγορές εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου μεταξύ των χωρών τους ο αντίκτυπος πρέπει να θεωρηθεί υπολογίσιμος. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι το μεγαλύτερο μέρος του διασυνοριακού ταχυδρομείου προέρχεται από εμπορικούς πελάτες και ότι γενικά τα ταχυδρομεία αυτό συνδέεται με το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Παρότι η αύξηση στα καταληκτικά τέλη δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη αντίστοιχη αύξηση των γενικών τιμολογίων, είναι πιθανό τα τιμολόγια να αυξηθούν τουλάχιστον για ορισμένα είδη ταχυδρομείου. Η αύξηση των τιμολογίων για το διεθνές ταχυδρομείο είναι σαφές ότι επηρεάζει αρνητικά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

II. ΑΡΘΡΟ 81 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ 53 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΧ

1. Βελτίωση της διανομής αγαθών/προώθηση της τεχνικής και οικονομικής προόδου

- (69) Είναι σαφές ότι τα επίπεδα CEPT στα καταληκτικά τέλη οδηγούσαν συχνά σε αμοιβή για την παράδοση διασυνοριακού ταχυδρομείου η οποία δεν κάλυπτε το κόστος. Συνέπεια ήταν ότι ο ΔΤΦ έπρεπε να καλύψει το έλλειμμα από το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο με έσοδα από την παροχή εγχώριων ταχυδρομικών υπηρεσιών ή εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Η σταυροειδής αυτή επιδότηση δεν μπορεί να συνεχιστεί μακροπρόθεσμα ιδίως ενόψει της αυξανόμενης ελευθέρωσης του ταχυδρομικού τομέα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι ταχυδρομικοί φορείς δικαιούνται αμοιβή για την παράδοση διασυνοριακού ταχυδρομείου τέτοια ώστε να καλύπτεται το κόστος της δραστηριότητάς τους αυτής. Η μετάβαση προς ένα σύστημα βασισμένο περισσότερο στο κόστος δημιουργεί μία ασφαλέστερη οικονομική κατάσταση και επιτρέπει στους ταχυδρομικούς φορείς να διατηρήσουν και να βελτιώσουν την υπόψη υπηρεσία. Πρόκειται για ένα πλεονέκτημα το οποίο μπορεί να αντιπροσωπεύει βελτίωση της παροχής των υπόψη υπηρεσιών όπως απαιτεί το άρθρο 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.
- (70) Το σημαντικότερο πλεονέκτημα που αναμένεται ότι θα προκύψει από τη συμφωνία συνίσταται στη σημαντική αναβάθμιση της ποιότητας των διασυνοριακών ταχυδρομικών υπηρεσιών. Αυτό γίνεται εμφανέστερο σε σχέση με τον φορέα παραλαβής, δηλαδή τον ΔΤΦ, που παραδίδει το ταχυδρο-

μείο. Συνδέοντας την αύξηση των καταληκτικών τελών με τη βελτίωση της ποιότητας της εξυπηρέτησης, η συμφωνία REIMS II προσφέρει ισχυρά κίνητρα στα μέρη να βελτιωθούν. Ο φορέας παραλαβής θα μπορεί να ζητήσει υψηλότερα καταληκτικά τέλη από τα άλλα μέρη εφόσον καταφέρει να επιτύχει τους φιλόδοξους ποιοτικούς στόχους που καθορίζονται στη συμφωνία. Εάν οι στόχοι αυτοί δεν επιτευχθούν θα επιβληθούν κυρώσεις με τις οποίες μειώνονται σημαντικά τα καταληκτικά τέλη που δικαιούται ένα μέρος. Το κίνητρο που δημιουργείται κατ' αυτό τον τρόπο για τον φορέα που λαμβάνει το ταχυδρομείο προκειμένου να βελτιώσει την ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρει δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι το ποιοτικό επίπεδο των υπηρεσιών που προσφέρουν τα μέρη αξιολογείται σε ετήσια βάση. Αντί να εξουδετερώνει το κίνητρο για τη βελτίωση της ποιότητας των ταχυδρομικών υπηρεσιών, το στοιχείο αυτό φαίνεται ότι αποτελεί το λογικότερο τρόπο με τον οποίο μπορεί να εξασφαλιστεί ότι τα πληρωτέα για συγκεκριμένο έτος καταληκτικά τέλη ανταποκρίνονται στην ποιότητα υπηρεσίας που επιτεύχθηκε το έτος εκείνο.

- (71) Προκειμένου να θέσουν στόχους ως προς την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας, τα μέρη⁽³⁵⁾ δημιούργησαν διάφορες ομάδες στις οποίες αντιστοιχούν διαφορετικά κατώφλια. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η συμφωνία προβλέπει τη λήψη ειδικών μεταβατικών μέτρων όσον αφορά όλους τους ΔΤΦ της ομάδας Γ, απομένουν στην ουσία μόνο δύο ομάδες, η Α και η Β. Η ποιότητα της υπηρεσίας την οποία θα πρέπει να επιτύχει ένας ΔΤΦ που περιλαμβάνεται στην ομάδα Α είναι κάπως υψηλότερη από τον αντίστοιχο στόχο που ισχύει για την ομάδα Β. Τα μέρη εξήγησαν ότι η διάκριση αυτή βασίζεται σε δημογραφικά και γεωγραφικά κριτήρια κατά το ότι ομάδα Α περιλαμβάνει φορείς από χώρες που είναι σχετικά μικρές ή ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού τους είναι συγκεντρωμένο σε σχετικά μικρή έκταση. Παρότι η διαίρεση αυτή (η οποία βάσει της συμφωνίας θα αναθεωρηθεί στο εγγύς μέλλον) φαίνεται ότι αποτελεί προϊόν συμβιβασμού μεταξύ των μερών, δεν φαίνεται να έχει εφαρμοστεί με αυθαίρετο τρόπο. Σε κάθε περίπτωση υπενθυμίζεται ότι ακόμη και ο στόχος που έχει τεθεί για τους ΔΤΦ της ομάδας Β (90 % H+1 το 1999) είναι πολύ υψηλός. Η διάκριση συνεπώς δεν επηρεάζει το κίνητρο της αναβάθμισης της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών.

- (72) Οι ειδικοί μεταβατικοί κανόνες που ισχύουν για ορισμένα από τα μέρη βασίζονται επίσης στην αρχή βάσει της οποίας η αύξηση των καταληκτικών τελών συνδέεται με κάποια βελτίωση στην ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας. Λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι υπόψη ΔΤΦ η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν είναι απαραίτητη η βραδύτερη αύξηση των καταληκτικών τελών (και έμμεσα η επιβράδυνση στην αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών) που επιτρέπεται με τους μεταβατικούς αυτούς κανόνες.

- (73) Είναι γεγονός ότι η σύνδεση της αύξησης των καταληκτικών τελών με τη βελτίωση της ποιότητας της υπηρεσίας όπως θεσπίζεται με τη συμφωνία REIMS II εξαρτάται κατά πολύ από το σύστημα μέτρησης της ποιότητας υπηρεσίας. Όπως επεσήμαναν ορισμένοι τρίτοι στις παρατηρήσεις τους, είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί η ορδή λειτουργία του συστήματος αυτού. Επισημάνθηκε στην Επιτροπή ότι υπάρχει κίνδυνος μία «βελτίωση» στην ποιότητα της υπηρεσίας να οφείλεται απλά και μόνο στην επίσπευση του χρόνου κατά τον οποίο το υπό παράδοση ταχυδρομείο πρέπει να φθάσει στον

⁽³⁵⁾ Βλέπε σημείο 29.

- φορέα-δέκτη. Η Επιτροπή συνεπώς εξέτασε κατά πόσον ο κίνδυνος αυτός μπορεί να υλοποιηθεί και διαπίστωσε ότι τα μέρη έχουν θεσπίσει κανόνες μόνον όσον αφορά την τελευταία προθεσμία άφιξης (LAT) ⁽³⁶⁾, η οποία δεν τοποθετείται πριν από τις 16.00 και 15.00 για τα κεντρικά ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής και τις μονάδες αεροπορικού ταχυδρομείου αντίστοιχα. Σε απάντησή τους σε ερώτημα της Επιτροπής τα μέρη επιβεβαίωσαν ότι το ταχυδρομείο που συμμορφώνεται με την προσδιορισθείσα LAT θα θεωρείται ότι έχει φθάσει εγκαίρως για τους σκοπούς της συμφωνίας REIMS II, ανεξάρτητα από το εάν το ταχυδρομείο αυτό συμμορφώνεται και με τις προθεσμίες CET ή/και CTT τις οποίες ενδεχομένως να εφαρμόσουν ορισμένα από τα μέρη.
- (74) Είναι γεγονός ότι δεν έχουν συμφωνηθεί συγκεκριμένοι ποιοτικοί στόχοι όσον αφορά το ταχυδρομείο για το οποίο ισχύει η πρόσβαση επιπέδου 3. Ωστόσο, το κύριο νόημα της πρόσβασης επιπέδου 3 είναι ότι στο ταχυδρομείο αυτό θα επιφυλάσσεται η ίδια μεταχείριση όπως στο εγχώριο ταχυδρομείο. Έτσι, εφόσον έχουν τεθεί ποιοτικοί στόχοι για το εγχώριο ταχυδρομείο οι ίδιοι στόχοι θα ισχύουν και για το σχετικό εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο.
- (75) Η συμφωνία θα συμβάλλει επίσης στη βελτίωση της γενικότερης ποιότητας του διασυνοριακού ταχυδρομείου. Το άρθρο 3.8 της συμφωνίας REIMS II (το οποίο εισήγαγε η συμπληρωματική συμφωνία) υποχρεώνει τους φορείς αποστολής να καταβάλλουν την καλύτερη δυνατή προσπάθεια προκειμένου να παράσχουν στο εξερχόμενο ταχυδρομείο προτεραιότητας ποιότητα υπηρεσίας συμμορφούμενη με τα πρότυπα που αναφέρονται στο παράρτημα 7. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές τα μέρη στοχεύουν στην επίτευξη προτύπου 85 % H+1 μέχρι το 2002, πράγμα που σημαίνει ότι το 85 % του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου προτεραιότητας θα φθάνει στο γραφείο ανταλλαγής του φορέα παραλαβής εντός μίας ημέρας από την ταχυδρόμησή του ⁽³⁷⁾.
- (76) Το συμπέρασμα ότι η συμφωνία REIMS II μπορεί να οδηγήσει σε βελτιώσεις όσον αφορά το διασυνοριακό ταχυδρομείο δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι σε αυτή δεν συμμετέχουν όλοι οι ΔΤΦ της Κοινότητας και του ΕΟΧ (ή άλλων χωρών). Δεδομένου ότι το ταχυδρομείο των Κάτω Χωρών αποφάσισε να μην συμμετάσχει, η συμφωνία φυσικά δεν θα ισχύει για το ανταλλασσόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο μεταξύ των Κάτω Χωρών και των μερών της συμφωνίας REIMS II. Ωστόσο, αυτό δεν επηρεάζει το γεγονός ότι η συμφωνία ενδέχεται να παράγει οφέλη όσον αφορά το ανταλλασσόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο μεταξύ των μερών της συμφωνίας REIMS II.
- 2. Οφέλη για τους καταναλωτές**
- (77) Οι βελτιώσεις που περιγράφονται παραπάνω (και ιδίως η αναβάθμιση της ποιότητας της υπηρεσίας για το διασυνοριακό ταχυδρομείο) θα ωφελήσει και τους καταναλωτές για τους λόγους που εξηγούνται στις παραγράφους που ακολουθούν, η Επιτροπή θεωρεί ότι με τη συμφωνία ένα δικαίωμα μέρος των οφελών που παράγει θα καταλήξουν στους καταναλωτές.
- (78) Φαίνεται ότι συνέπεια της συμφωνίας REIMS II θα είναι ότι τουλάχιστον ορισμένοι από τους φορείς θα καταβάλλουν αρκετά αυξημένα καταληκτικά τέλη. Αναμένεται ότι ως αποτέλεσμα, οι τιμές για το διασυνοριακό ταχυδρομείο θα αυξηθούν τουλάχιστον σε ορισμένες από τις συμμετέχουσες χώρες. Ωστόσο, από τα στοιχεία που συγκέντρωσε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της εξέτασης της υπόθεσης συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι ενδεχόμενες αυτές αυξήσεις δεν θα στερήσουν από τους καταναλωτές το δικαίωμα μέρος που τους αναλογεί από τα οφέλη που αναμένεται ότι θα παράγει η συμφωνία και αυτό για διάφορους λόγους.
- (79) Πρώτον, στο βαθμό που η αύξηση των καταληκτικών τελών οδηγεί σε επίπεδο πλησιέστερο στο πραγματικό κόστος της παράδοσης ταχυδρομείου, η συμφωνία θα μειώσει απλώς τη σταυροειδή επιδότηση η οποία πρέπει να επέρχεται στο πλαίσιο των διακανονισμών που ισχύουν σήμερα. Δεδομένου ότι οι χρήστες εγχώριου ή εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου δεν θα πρέπει πλέον (ή τουλάχιστον σε μικρότερη έκταση) να συμβάλλουν στο κόστος του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου, οι ΔΤΦ θα είναι σε θέση να προσαρμόσουν ανάλογα τα τιμολόγια για το εγχώριο και το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο.
- (80) Δεύτερον, καθώς η Επιτροπή επέμεινε να αυξηθούν τα καταληκτικά τέλη μόνον εφόσον βελτιωθεί η ποιότητα της υπηρεσίας, οποιαδήποτε αύξηση των τιμολογίων για το διασυνοριακό ταχυδρομείο θα συνοδεύεται από βελτιώσεις στην παρεχόμενη υπηρεσία. Αναμένεται ότι οι καταναλωτές θα λάβουν δικαίωμα μερίδιο από τα οφέλη κατά το μέτρο που βελτιώνεται η ποιότητα της υπηρεσίας, υπό την προϋπόθεση ότι δεν αυξάνονται υπερβολικά τα τιμολόγια. Όπως προαναφέρεται, υπάρχει μόνο μία εξαίρεση που επιτρέπει την αύξηση των καταληκτικών τελών σε περίπτωση υποβάθμισης της παρεχόμενης υπηρεσίας, όταν η υποβάθμιση αυτή: α) οφείλεται αποδεδειγμένα σε ειδικές προσπάθειες για την επίτευξη της παράδοσης, β) είναι πρόσκαιρη και γ) οφείλεται αποκλειστικά στις προαναφερθείσες προσπάθειες. Παράδειγμα αποτελεί η εγκατάσταση ενός νέου κέντρου διαλογής που μπορεί προσωρινά να επηρεάσει την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας. Είναι σαφές ότι τα σχετικά κριτήρια θα πρέπει να εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση πολύ αυστηρά. Επιπλέον, όπως συμφώνησαν τα μέρη στη συμπληρωματική συμφωνία, η τελική απόφαση ως προς το εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές είναι της Επιτροπής (ή ενός ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα διορισμένου από αυτήν). Υπό τις συνθήκες αυτές η Επιτροπή θεωρεί ότι η εξαίρεση αυτή δεν ακυρώνει την αρχή σύμφωνα με την οποία η αύξηση των καταληκτικών τελών προϋποθέτει βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας.
- (81) Τρίτον, η Επιτροπή ζήτησε από τα μέρη να αναφέρουν εγγράφως τις αυξήσεις στα τιμολόγια τους για το διασυνοριακό ταχυδρομείο, τις οποίες πρόκειται ή προγραμματίζουν να εισάγουν μέχρι τα τέλη του 2001. Από την απάντηση των μερών συνάγεται ότι η αύξηση αυτή θα είναι μέτρια κατά μέσο όρο. Επιπλέον, η Επιτροπή θα παρακολουθήσει, φυσικά, από κοντά τις εξελίξεις στο χώρο αυτό και προς το σκοπό αυτό θα επιβληθεί με την παρούσα απόφαση στα μέρη η υποχρέωση της υποβολής εκθέσεων ⁽³⁸⁾. Η Επιτροπή θα ασκήσει τις εξουσίες της βάσει του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ σε περίπτωση που ένα μέρος της συμφωνίας REIMS II επιβάλλει αυξήσεις τιμών που φαίνονται υπερβολικές και μη δικαιολογούμενες βάσει του κόστους.

⁽³⁶⁾ Βλέπε παράγραφο 29 ανωτέρω.

⁽³⁷⁾ Ο στόχος που ισχύει για την Ελλάδα, την Ισλανδία, την Πορτογαλία και την Ισπανία είναι κάπως χαμηλότερος (80 %).

⁽³⁸⁾ Βλέπε σημείο 98.

(82) Τέταρτον, η ίδια η συμφωνία προβλέπει τη δυνατότητα πρόσβασης επιπέδου 3 η οποία θα πρέπει να μειώσει σημαντικά τον τυχόν αρνητικό οικονομικό αντίκτυπο για τους πελάτες. Παρά το γεγονός ότι το επίπεδο των καταληκτικών τελών που θεσπίζεται με την συμφωνία βάσει των εγχωρίων τιμολογίων για ταχυδρομείο προτεραιότητας, η πρόσβαση επιπέδου 3 επιτρέπει την αξιοποίηση των μειωμένων εγχωρίων τιμολογίων. Το διασυνοριακό ταχυδρομείο για το οποίο οι ΔΤΦ αποστολής ζητούν τέτοια πρόσβαση θα πρέπει να διεκπεραιωθεί ακριβώς όπως το εγχώριο ταχυδρομείο. Η δυνατότητα αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία για το ταχυδρομείο χύδην αλλά και για ταχυδρομικά αντικείμενα όπως εφημερίδες. Είναι εμφανές ότι εύκολα μπορούν να παρεμβληθούν εμπόδια στην πρόσβαση αυτή ή ακόμα και να αποκλειστεί με την επιβολή απαράδεκτων όρων. Για παράδειγμα, η παροχή πρόσβασης επιπέδου 3 για εφημερίδες που εξαρτώνται από την εκτύπωση του σχετικού αντικειμένου στο κράτος μέλος προορισμού καθιστά πλασματική την πρόσβαση αυτή για δημοσιεύματα από άλλα κράτη. Με ρητό αίτημα της Επιτροπής, τα μέρη συμφώνησαν να άρουν τους φραγμούς αυτούς στο βαθμό που δύνανται να το πράξουν. Λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της πρόσβασης επιπέδου 3 για τους πελάτες φαίνεται ότι είναι απαραίτητη η εξάρτηση της παρούσας απαλλαγής από την χορήγηση ικανοποιητικής πρόσβασης επιπέδου 3⁽³⁹⁾.

(83) Πέμπτον, η Επιτροπή συμφωνεί με την άποψη που εξέφρασε ένας μεγάλος αριθμός τρίτων ενδιαφερομένων ότι εξαιτίας της προκύψασας καθυστέρησης, το αρχικό χρονοδιάγραμμα της συμφωνίας REIMS II θα οδηγήσει σε σημαντικές αυξήσεις των καταληκτικών τελών μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα πράγμα το οποίο θα είχε σοβαρές αρνητικές συνέπειες για τους καταναλωτές. Η Επιτροπή, ως εκ τούτου, επέμεινε ότι η μεταβατική περίοδος θα πρέπει να μετατεθεί κατά ένα έτος και η παρούσα απαλλαγή περιλαμβάνει όρο με τον οποίο αυτό εξασφαλίζεται⁽⁴⁰⁾. Κατά συνέπεια, το τελικό ύψος των καταληκτικών τελών που προβλέπουν τα μέρη δεν πρόκειται να επιτευχθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 2002. Επιπλέον, η Επιτροπή επέμεινε ότι η περίοδος απαλλαγής θα πρέπει να λήξει πριν επιτευχθεί το τελικό αυτό επίπεδο καταληκτικών τελών. Κατά την άποψη της Επιτροπής αυτό αντιστοιχεί λογικό συμβιβασμό με τον οποίο εξασφαλίζεται η διαφύλαξη των συμφερόντων των καταναλωτών.

(84) Οι διατάξεις όσον αφορά την καθυστέρηση, την απώλεια και την φθορά ταχυδρομείου που εισάγονται με την συμπληρωματική συμφωνία θα συμβάλλουν επίσης στην εξασφάλιση ενός δίκαιου μεριδίου των οφελών υπέρ των καταναλωτών. Παρότι είναι γεγονός ότι υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης των υπόψη μέτρων δεν παύουν, για ορισμένες τουλάχιστον από τις ενεχόμενες χώρες, να αντιπροσωπεύουν ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της προστασίας των δικαιωμάτων του καταναλωτή.

(85) Το γεγονός ότι η συμφωνία ισχύει μόνο για το διασυνοριακό ταχυδρομείο μεταξύ των μερών δεν επηρεάζει το παραπάνω συμπέρασμα. Στην συμφωνία δεν προβλέπεται τίποτα το οποίο εμποδίζει τα μέρη να διεκπεραιώνουν το διασυνοριακό ταχυδρομείο που τους διαβιβάζεται από τρίτους με την ίδια ταχύτητα με την οποία διεκπεραιώνουν το διασυνοριακό ταχυδρομείο που λαμβάνουν από μέρη της συμφωνίας REIMS II.

3. Αναγκαίος χαρακτήρας

(86) Προκειμένου να χορηγηθεί απαλλαγή βάσει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, ο περιορισμός του ανταγωνισμού θα πρέπει να είναι απαραίτητος για την επίτευξη των σχετικών στόχων. Αυτό προϋποθέτει ότι τα επίπεδα καταληκτικών τελών που συμφωνούν μεταξύ τους τα μέρη αντικατοπτρίζουν πράγματι το κόστος της παράδοσης διασυνοριακού ταχυδρομείου στον φορέα που πραγματοποιεί την παράδοση. Η συμφωνία REIMS II δεν συνδέει άμεσα τα καταληκτικά τέλη με το πραγματικό κόστος αλλά εκφράζει τα καταληκτικά τέλη ως ποσοστό των εγχωρίων τιμολογίων. Αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι ακόμη και σήμερα δεν υπάρχουν αξιόπιστες πληροφορίες ως προς το κόστος των ενεχόμενων μερών. Τα περισσότερα από τα μέρη εξακολουθούν να βρίσκονται στο στάδιο της δημιουργίας συστημάτων κοστολόγησης. Χωρίς αξιόπιστα στοιχεία ως προς το κόστος, η αρχή της σύνδεσης των καταληκτικών τελών με τις εγχώριες τιμές φαίνεται να είναι δεκτή (και στην ουσία την πρότεινε η Επιτροπή). Παρότι οι τιμές για εγχώριες υπηρεσίες επηρεάστηκαν στο, παρελθόν αναπόφευκτα σε κάποιο βαθμό από πολιτικά συμφέροντα, αντιπροσωπεύουν τον λογικότερο τρόπο υπολογισμού του κόστους παράδοσης.

(87) Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι υπό τις παρούσες συνθήκες η σύναψη συμφωνίας με την οποία καθορίζεται το ίδιο ποσοστό επί των εγχωρίων τιμολογίων για τα καταληκτικά τέλη και υπό τους ίδιους όρους για όλα τα μέρη της συμφωνίας (θέτοντας κατά μέρος τα ειδικά μεταβατικά μέτρα που ισχύουν για ορισμένα από αυτά) είναι αναγκαία προκειμένου να επιτευχθούν τα οφέλη στα οποία αποσκοπούν τα μέρη της συμφωνίας. Όπως αποδεικνύεται από τη σύνοψη του ιστορικού στο μέρος Α⁽⁴¹⁾, η εκπόνηση της συμφωνίας REIMS II αποδείχθηκε κοπιώδης και παρατεταμένη. Από τότε που συμφωνήθηκε ο διακανονισμός CEPT πριν από μία δεκαετία, φαίνεται ότι συνάφθηκε μόνον άλλη μία συμφωνία για τα καταληκτικά τέλη μεταξύ ορισμένων από τα μέρη που συμμετέχουν στην παρούσα συμφωνία. Αξίζει να σημειωθεί ότι και η άλλη συμφωνία (η σκανδιναβική συμφωνία) είναι πολυμερής. Αντίθετα με τους φορείς του τομέα των τηλεπικοινωνιών, οι ΔΤΦ του ταχυδρομικού τομέα φαίνεται ότι σπάνια συνάπτουν διμερείς συμφωνίες για τα καταληκτικά τέλη. Η Επιτροπή θεωρεί ότι παρότι τα μέρη θα μπορούσαν να έχουν συνάψει διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες για τα καταληκτικά τέλη, είναι μάλλον απίθανο ότι οι διαπραγματεύσεις εκείνες θα είχαν προσφέρει τη δυνατότητα να επιτευχθούν τα οφέλη τα οποία μπορεί να παράγει η παρούσα συμφωνία το ίδιο γρήγορα και αποτελεσματικά.

(88) Ωστόσο, παρότι η Επιτροπή δέχεται ότι η σύναψη της συμφωνίας REIMS II μπορεί να θεωρηθεί ως αναγκαία για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων, θα πρέπει να επαληθευτεί κατά πόσο το συμφωνηθέν επίπεδο για τα καταληκτικά τέλη είναι το κατάλληλο. Τα μέρη δεν κατέθεσαν πειστικά στοιχεία ότι τα καταληκτικά τέλη πρέπει να καθοριστούν στο 80 % των εγχωρίων τιμών. Αντίθετα, τα μέρη παραδέχτηκαν ότι το ποσοστό αυτό αποτελεί μόνο μία κατά προσέγγιση εκτίμηση. Δεν έχει όμως διαπιστωθεί αν η εκτίμηση αυτή είναι αρκετά ακριβής. Από την άλλη πλευρά, η Επιτροπή δέχεται ότι το επίπεδο των καταληκτικών τελών ήταν μέχρι στιγμής γενικά πολύ χαμηλό με αποτέλεσμα να

⁽³⁹⁾ Βλέπε σημείο 96.

⁽⁴⁰⁾ Βλέπε σημείο 95.

⁽⁴¹⁾ Βλέπε σημείο 7 και επ.

μην καλύπτεται το κόστος παράδοσης των φορέων. Λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες αυτές η Επιτροπή θεωρεί ότι το λογικότερο είναι να επιτραπεί η αύξηση των καταληκτικών τελών διασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι η τελική αύξηση στο 80 % των εγχώριων τιμολογίων θα λάβει χώρα μόνον εφόσον η Επιτροπή μπορέσει να επανεξετάσει το θέμα βάσει πραγματικών στοιχείων ως προς την κοστολόγηση. Ο περιορισμός της απαλλαγής στο χρονικό διάστημα που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2001 δίνει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αξιολογήσει την καταλληλότητα της προτεινόμενης τελικής αύξησης πριν αυτή τεθεί σε εφαρμογή. Το ανώτατο επίπεδο καταληκτικών τελών βάσει της παρούσας απόφασης δεν πρόκειται, ως εκ τούτου, να υπερβεί το 70 % των εγχώριων τιμολογίων, επίπεδο το οποίο φαίνεται ότι είναι λογικό ⁽⁴²⁾.

- (89) Το άρθρο 14 της ταχυδρομικής οδηγίας υποχρεώνει τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν την εισαγωγή κατάλληλων λογιστικών συστημάτων εντός δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της οδηγίας, δηλαδή μέχρι τις 10 Φεβρουαρίου 2000 το αργότερο. Ωστόσο, δεν υπάρχει εγγύηση ότι θα υπάρχουν αρκετά αξιόπιστα στοιχεία που να καλύπτουν τουλάχιστον ένα ολόκληρο ημερολογιακό έτος κατά το δεύτερο ήμισυ του 2001 οπότε είναι πιθανό να κληθεί η Επιτροπή να παρατείνει την παρούσα απαλλαγή και να εγκρίνει την αύξηση των καταληκτικών τελών στο 80 % των εγχώριων τιμολογίων. Σε κάθε περίπτωση η ταχυδρομική οδηγία είναι δεσμευτική μόνο για τα κράτη μέλη και όχι για την Ισλανδία και τη Νορβηγία. Για τον λόγο αυτόν φαίνεται ότι είναι απαραίτητο να εξαρτηθεί η παρούσα απαλλαγή από την προϋπόθεση ότι τα μέρη θα υιοθετήσουν ένα κατάλληλο σύστημα κοστολόγησης μέχρι τα τέλη του 1999 ⁽⁴³⁾.

4. Κατάργηση του ανταγωνισμού

- (90) Συνδέοντας τα καταληκτικά τέλη με τα εγχώρια τιμολόγια και καθορίζοντας το τελικό τους ύψος στο 80 % των εγχώριων τιμολογίων, η συμφωνία REIMS II αναμένεται ότι θα μειώσει σε πολύ μεγάλο βαθμό την αναταχυδρόμηση βάσει διατησίας. Ωστόσο, δεν θα ήταν σωστό να θεωρηθεί αυτό ως κατάργηση του ανταγωνισμού δεδομένου ότι η δημιουργία ενός συστήματος αμοιβών βάσει του κόστους θα αποκαταστήσει τις κανονικές συνθήκες ανταγωνισμού.

III. ΑΡΘΡΟ 86 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ 59 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΧ

- (91) Σύμφωνα με το άρθρο 86 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 59 παράγραφος 2 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ οι επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος υπόκεινται στους κανόνες ανταγωνισμού κατά το μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει νομικά ή πραγματικά την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί.
- (92) Τα μέρη υποστηρίζουν ότι η συμφωνία REIMS II είναι απαραίτητη για την επίτευξη μιας αμοιβής βάσει του κόστους για την παράδοση διεθνούς ταχυδρομείου με την οποία να χρηματοδοτείται η υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί. Κατά την άποψή τους, η αυστηρή εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού θα έθετε σε κίνδυνο την οικονομική τους ισορροπία και θα εμποδίζε την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος που τους έχει ανατεθεί. Ωστόσο, τα μέρη δεν κατέδειξαν στοιχεία

από τα οποία να αποδεικνύεται ότι η εφαρμογή του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ ή του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ όσον αφορά τη συμφωνία REIMS II για τις υπηρεσίες διασυνοριακού ταχυδρομείου (οι οποίες κατά μέσο όρο αντιστοιχούν σε ένα μικρό μέρος του ταχυδρομείου που διεκπεραιώνουν τα μέρη) θα έβλαπτε την οικονομική τους ισορροπία. Επίσης δεν αποδείχθηκε ότι η εφαρμογή των διατάξεων αυτών (περιλαμβανομένης και της παραγράφου 3) θα εμποδίζε την εκτέλεση των ειδικών καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί. Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι το άρθρο 86 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ αντιπροσωπεύει εξαίρεση και ως εκ τούτου θα πρέπει να ερμηνευθεί με αυστηρό τρόπο ⁽⁴⁴⁾. Το ίδιο ισχύει και για το άρθρο 59 παράγραφος 2 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

IV. ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ, ΟΡΟΙ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

- (93) Βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού αριθ. 17, μία απόφαση δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ εκδίδεται για ορισμένο χρόνο και δύναται να συνοδεύεται από όρους και υποχρεώσεις.

1. Διάρκεια της απαλλαγής

- (94) Κατά κανόνα η περίοδος απαλλαγής καλύπτει τουλάχιστον το χρονικό διάστημα το οποίο είναι απαραίτητο για την πλήρη εφαρμογή της συμφωνίας. Στην προκειμένη περίπτωση η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι κατ' εξαίρεση η περίοδος απαλλαγής θα πρέπει να λήξει πριν την τελική αύξηση των καταληκτικών τελών (από 70 % σε 80 % των εγχώριων τιμολογίων). Ο λόγος είναι ότι προς το παρόν δεν υπάρχουν αρκετά στοιχεία που να συνηγορούν υπέρ της άποψης ότι τα καταληκτικά τέλη πρέπει να αυξηθούν στο 80 % των εγχώριων τιμολογίων, παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή γενικά συμφωνεί ότι τα καταληκτικά τέλη θα πρέπει να αυξηθούν σε επίπεδο τέτοιο ώστε να καλύπτεται το κόστος της παρεχόμενης υπηρεσίας. Δεδομένου ότι η έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι τα περισσότερα από τα μέρη της συμφωνίας δεν διαθέτουν ακόμη ένα αρκετά αξιόπιστο και ακριβές σύστημα κοστολόγησης, δεν φαίνεται παράλογο να αναβληθεί η τελική αύξηση μέχρι να υπάρξουν τα απαραίτητα στοιχεία και μέχρι να αξιολογηθούν τα στοιχεία αυτά από την Επιτροπή. Συνεπώς η απαλλαγή θα περιοριστεί στο χρονικό διάστημα από την ημερομηνία εφαρμογής, δηλαδή την 1η Απριλίου 1999, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001.

2. Όροι

α) Εφαρμογή της συμφωνίας

- (95) Όπως εξηγείται παραπάνω ⁽⁴⁵⁾, η Επιτροπή θεώρησε ότι ήταν απαραίτητο να τροποποιηθεί το αρχικό χρονοδιάγραμμα των μερών και να καθυστερήσει η εφαρμογή της μεταβατικής περιόδου κατά ένα έτος προκειμένου να αποφευχθούν κατά το δυνατόν οι άμεσες αρνητικές επιπτώσεις στις τιμές. Τα μέρη συμφώνησαν ⁽⁴⁶⁾, και πρότειναν ως ημερομηνία έναρξης της εφαρμογής της συμφωνίας τους την 1η Απριλίου 1999. Δεδομένου ότι το στοιχείο αυτό δεν αντικατοπτρίζεται στη συμφωνία όπως έχει σήμερα είναι απαραίτητο να εξαρτηθεί η παρούσα απόφαση από σχετικό όρο. Ως εκ τούτου, τα καταληκτικά τέλη θα αυξηθούν για το υπόλοιπο

⁽⁴²⁾ Υπενθυμίζεται ότι το ποσοστό αυτό ισχύει και στη σκανδιναβική συμφωνία.

⁽⁴³⁾ Βλέπε σημείο 97.

⁽⁴⁴⁾ Για παράδειγμα, βλέπε την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 23ης Οκτωβρίου 1997, στην υπόθεση C-157/94, Επιτροπή κατά των Κάτω Χωρών παράγραφος 37.

⁽⁴⁵⁾ Σημείο 83.

⁽⁴⁶⁾ Βλέπε επιστολή των μερών, της 4ης Ιουνίου 1999.

του 1999 το πολύ μέχρι το 55 % των εγχώριων τελών. Το ανώτατο αυτό όριο θα είναι 65 % για το 2000 και 70 % για το 2001. Τα μέρη θα πρέπει να τροποποιήσουν αναλόγως τη συμφωνία τους το συντομότερο δυνατό και το αργότερο μέχρι τον τελικό διακανονισμό των λογαριασμών για τα καταληκτικά τέλη του 1999.

β) Πρόσβαση επιπέδου 3

- (96) Η πρόσβαση επιπέδου 3 είναι μεγάλης σημασίας για τους καταναλωτές. Είναι βέβαιο ότι το ταχυδρομείο χύδην καθώς και άλλα είδη εμπορικού ταχυδρομείου αντιπροσωπεύουν το σημαντικότερο μέρος του διασυνοριακού ταχυδρομείου. Η χορήγηση στους ΔΤΦ αποστολής της δυνατότητας να επωφεληθούν από τα εγχώρια, τιμολόγια του φορέα παράδοσης για το ταχυδρομείο αυτό θα αποτελέσει σημαντικό βήμα προς την εξισορρόπηση των αρνητικών συνεπειών της συμφωνίας. Το άρθρο 2 παράγραφος 6 της συμφωνίας υποχρεώνει όλα τα μέρη να παράσχουν πρόσβαση επιπέδου 3⁽⁴⁷⁾. Προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση αυτή, τα μέρη υποχρεούνται να χαλαρώσουν τους εγχώριους όρους για άλλα μέρη όταν οι διατάξεις αυτές δεν δικαιολογούνται και στην πράξη θα μπορούσαν να εμποδίσουν την πρόσβαση άλλων μερών στις εγχώριες τιμές ή (όταν δεν είναι στην αρμοδιότητά τους) να καταβάλλουν τη μεγαλύτερη δυνατή προσπάθεια για την άρση των διατάξεων αυτών σε συνεργασία με τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Για να εξασφαλιστεί ότι τα μέρη συμμορφώνονται με την απαίτηση αυτή και όντως χορηγούν μεταξύ τους πρόσβαση επιπέδου 3 είναι αναγκαίο να εξαρτηθεί η παρούσα απόφαση απαλλαγής από όρο που εξυπηρετεί τον σκοπό αυτό.

3. Υποχρεώσεις

α) Συστήματα κοστολόγησης

- (97) Προκειμένου να έχει τη δυνατότητα να διαπιστώσει αν τα επίπεδα των καταληκτικών τελών που συμφώνησαν τα μέρη όντως αντικατοπτρίζουν το πραγματικό κόστος της παράδοσης διασυνοριακού ταχυδρομείου, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει στη διάθεσή της αξιόπιστα και ακριβή δεδομένα ως προς το κόστος. Συνεπώς τα μέρη θα πρέπει να υποχρεωθούν να εισαγάγουν μέχρι τα τέλη του 1999 ένα διαφανές σύστημα κοστολόγησης που να διασφαλίζει τον χαρακτηρισμό, την ποσοτικοποίηση, τη σύγκριση και τον έλεγχο όλων των σημαντικών στοιχείων κόστους. Με την υποχρέωση αυτή εξασφαλίζεται ότι τα μέρη θα εισάγουν ήδη από το 1999 ένα κατάλληλο σύστημα κοστολόγησης όπως ορίζεται στο άρθρο 14 της ταχυδρομικής οδηγίας.

β) Ετήσιες εκθέσεις

- (98) Προκειμένου να δοθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να αξιολογήσει αν η συμφωνία λειτουργεί ικανοποιητικά και ιδιαίτερα αν εφαρμόζονται οι όροι που επιβάλλονται με αυτήν, τα μέρη οφείλουν να υποβάλουν ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την εξέλιξη των εγχώριων τιμολογίων, των τιμολογίων για το διασυνοριακό ταχυδρομείο και το κόστος καθώς και για την εξέλιξη της διασυνοριακής ταχυδρομικής κίνησης το αργότερο μέχρι την 31η Μαρτίου κάθε έτους. Οι εκθέσεις

αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν στοιχεία όσον αφορά την εφαρμογή της πρόσβασης επιπέδου 3 (περιλαμβανομένων π.χ. και υποδειγμάτων συμβάσεων βάσει των όρων της πρόσβασης επιπέδου 3, που έχουν συναφθεί με φορείς άλλων χωρών καθώς και συγκρίσιμων συμβάσεων που έχουν συναφθεί με εγχώριους πελάτες). Για τους ίδιους λόγους, τα μέρη θα πρέπει να ενημερώσουν την Επιτροπή σχετικά με την τροποποίηση που θα γίνει με σκοπό τη συμμόρφωση με τον όρο που αναφέρεται παραπάνω στο σημείο 95 το συντομότερο δυνατό μετά την υπογραφή της εν λόγω τροποποίησης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, οι διατάξεις του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ κηρύσσονται ανεφάρμοστες όσον αφορά τη συμφωνία REIMS II για τα καταληκτικά τέλη όπως αυτή τροποποιήθηκε με τη συμπληρωματική συμφωνία για το χρονικό διάστημα από την 1η Απριλίου 1999 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001.

Άρθρο 2

Η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1 συνδέεται με τους κάτωθι όρους και υποχρεώσεις:

1. Όροι

- α) Η συμφωνία δεν πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή πριν από την 1η Απριλίου 1999. Η μεταβατική περίοδος η οποία προβλέπεται στη συμφωνία μετατίθεται προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι τα καταληκτικά τέλη για το υπόλοιπο του 1999 δεν πρόκειται να αυξηθούν πέραν του 55 % των εγχώριων τιμολογίων και ότι το ανώτατο όριο για την αύξηση στα καταληκτικά τέλη θα είναι 65 % των εγχώριων τιμολογίων για το 2000 και 70 % των εγχώριων τιμολογίων το 2001. Τα μέρη θα τροποποιήσουν αναλόγως την μεταξύ τους συμφωνία το συντομότερο δυνατό και το αργότερο μέχρι τον τελικό διακανονισμό για τα καταληκτικά τέλη του 1999.

- β) τα μέρη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα. Όστε να χορηγούν αμοιβαία αποτελεσματική πρόσβαση επιπέδου 3. Προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση αυτή, τα μέρη υποχρεούνται να χαλαρώσουν τους εγχώριους όρους για άλλα μέρη όταν οι διατάξεις αυτές δεν δικαιολογούνται και στην πράξη θα μπορούσαν να εμποδίσουν την πρόσβαση άλλων μερών στις εγχώριες τιμές ή (όταν δεν είναι στην αρμοδιότητά τους) να καταβάλλουν τη μεγαλύτερη δυνατή προσπάθεια για την άρση των διατάξεων αυτών σε συνεργασία με τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

2. Υποχρεώσεις

- α) Τα μέρη εφαρμόζουν μέχρι τα τέλη του 1999 ένα διαφανές σύστημα κοστολόγησης όπως προβλέπεται στην οδηγία 97/67/ΕΚ με το οποίο να εξασφαλίζεται ο χαρακτηρισμός, η ποσοτικοποίηση, η σύγκριση και ο έλεγχος όλων των σημαντικών στοιχείων κόστους.

⁽⁴⁷⁾ Το άρθρο 2 παράγραφος 6 της συμφωνίας υποχρεώνει τα μέρη να έχουν πρόσβαση αυτή σε άλλα μέρη. Όσον αφορά την πρόσβαση τρίτων, βλ. σημείο 2.8 της ταχυδρομικής ανακοίνωσης της Επιτροπής (ΕΕ C 39 της 6.2.1998, σ. 2).

β) τα μέρη υποβάλλουν ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την εξέλιξη των εγχώριων τιμολογίων, των τιμολογίων για το διασυνοριακό ταχυδρομείο και το κόστος καθώς και για την εξέλιξη της διασυνοριακής ταχυδρομικής κίνησης το αργότερο μέχρι την 31η Μαρτίου κάθε έτους. Οι εκθέσεις αυτές περιλαμβάνουν στοιχεία όσον αφορά την εφαρμογή της πρόσβασης επιπέδου 3 (περιλαμβανομένων π.χ. και υποδειγμάτων συμβάσεων βάσει των όρων της πρόσβασης επιπέδου 3, που έχουν συναφθεί με φορείς άλλων χωρών καθώς και συγκρίσιμων συμβάσεων που έχουν συναφθεί με εγχώριους πελάτες). Τα μέρη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με την τροποποίηση που θα γίνει με σκοπό τη συμμόρφωση με τον όρο που αναφέρεται στο σημείο 1 στοιχείο α) το συντομότερο δυνατό μετά την υπογραφή της εν λόγω τροποποίησης.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στους κάτωθι φορείς:

Post und Telekom Austria AG
Postgasse 8
A-1011 Wien

Post Danmark
Tietgensgade 37
DK-1566 Copenhagen V

Suomen Posti Oy/Posten Finland Ab
Mannerheiminaukio 1 A
PO Box 102
FIN-00011 Posti

La Poste
4, Quai du Point du Jour
F-92777 Boulogne Billancourt Cedex

Deutsche Post AG
Generaldirektion
Heinrich-von-Stephan-Straße 1
D-53175 Bonn

Ελληνικά ταχυδρομεία — ΕΛΤΑ
Απελλού 1
GR-101 88 Αθήνα

Iceland Post
IS-150 Reykjavík

Poste Italiane SpA
Viale Europa, 190
I-00144 Roma

Entreprise des Postes & Télécommunications
8a, avenue Monterey
L-2020 Luxembourg

Norway Post
PO Box 181 Sentrum
N-0107 Oslo

CTT Correios de Portugal, SA
Rua de S. José, 20
P-1166 Lisboa Codex

Correos y Telégrafos
C/Aduana 29
E-28070 Madrid

The Post Office
Royal Mail International Headquarters
49 Featherstone Street
UK-London EC1 Y 8SY

La Poste/De Post
Centre MonnaieMuntcentrum
B-1000 Bruxelles/Brussels

Posten AB
Vasagatan 7
SE-105 00 Stockholm

An Post
General Post Office
O'Connell Street
IRL-Dublin 1

Βρυξέλλες, 15 Σεπτεμβρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Karel VAN MIERT
Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Οκτωβρίου 1999

περί αναγνώρισης του πλήρως επιχειρησιακού χαρακτήρα της βάσης δεδομένων της Βόρειας Ιρλανδίας για τα βοοειδή

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 3224]

(το κείμενο στην αγγλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(1999/696/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 820/97 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1997, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και τη σήμανση βοείου κρέατος και σχετικών προϊόντων⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 3 πρώτη περίπτωση,

την αίτηση που υπέβαλε το Ηνωμένο Βασίλειο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) στις 25 Μαρτίου 1999, οι βρετανικές αρχές υπέβαλαν στην Επιτροπή αίτηση με την οποία ζητούσαν να αναγνωρισθεί ο πλήρως επιχειρησιακός χαρακτήρας της βάσης δεδομένων της Βόρειας Ιρλανδίας που εντάσσεται στο σύστημα εξακρίβωσης της ταυτότητας και καταγραφής των βοοειδών στη Βόρεια Ιρλανδία· η ανωτέρω αίτηση συνοδευόταν από τις ενδεδειγμένες πληροφορίες, με ημερομηνία ενημέρωσης την 6η Μαΐου 1999·
- (2) οι αρχές της Βόρειας Ιρλανδίας δεσμεύονται να βελτιώσουν την αξιοπιστία της βάσης αυτής δεδομένων, κατοχυρώνοντας ειδικότερα ότι: i) η αρμόδια αρχή λαμβάνει μέτρα ώστε να είναι σε θέση να διορθώνει αυτοστιγμεί τυχόν λάθη ή ελλείψεις που μπορεί να ανιχνεύονται αυτόματα ή να προκύπτουν από τις ενδεδειγμένες σημειακές επιθεωρήσεις, ii) οι προθεσμίες κοινοποίησης των μετακινήσεων, γεννήσεων και θανάτων θα τηρούνται ώστε να υπάρχει συμμόρφωση προς την τρέχουσα νομοθεσία της ΕΕ και όσον αφορά τη γνωστοποίηση των μετακινήσεων για την καθιέρωση μέτρων βελτίωσης της αξιοπιστίας των καταγραφόμενων δεδομένων, iii) η αρμόδια αρχή λαμβάνει μέτρα για τη βελτίωση των υπεισερχόμενων διαδικασιών όσον αφορά την αντικατάσταση ενωτίων, ιδίως τις προθεσμίες διανομής και την ανιχνευσιμότητα, iv) η αρμόδια αρχή λαμβάνει μέτρα για τη βελτίωση της διαδικασίας επαλήθευσης των στοιχείων και επικύρωσης διαβατηρίων και v) η αρμόδια αρχή λαμβάνει μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών ασφάλειας που προβλέπονται για την βάση δεδομένων απρόοπτων περιστατικών· επιπλέον, οι

αρχές της Βόρειας Ιρλανδίας ανέλαβαν τη δέσμευση να τροποποιήσουν τις σήμερα ισχύουσες διατάξεις όσον αφορά τη γνωστοποίηση της διαμόρφωσης των πριμοδοτήσεων για να υπάρξει συμμόρφωση προς τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2629/97 της Επιτροπής, της 29ης Δεκεμβρίου 1997, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 820/97 του Συμβουλίου όσον αφορά τα ενώτια, τα μητρώα των εκμεταλλεύσεων και τα διαβατήρια στο πλαίσιο του συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1663/1999⁽³⁾· οι αρχές της Βόρειας Ιρλανδίας δεσμεύονται να εφαρμόσουν τα ανωτέρω μέτρα βελτίωσης το αργότερο έως τις 31 Οκτωβρίου 1999· οι αρχές της Βόρειας Ιρλανδίας δεσμεύονται να ενημερώσουν την Επιτροπή σε περίπτωση που ανακύψουν τυχόν προβλήματα στη διάρκεια υλοποίησης των προαναφερόμενων μέτρων·

- (3) υπό το πρίσμα της επικρατούσας κατάστασης στη Βόρεια Ιρλανδία, είναι σκόπιμο να αναγνωρισθεί ο πλήρως επιχειρησιακός χαρακτήρας της βάσης δεδομένων για τα βοοειδή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από την 1η Νοεμβρίου 1999 αναγνωρίζεται ως πλήρως επιχειρησιακή η βάση δεδομένων της Βόρειας Ιρλανδίας για τα βοοειδή.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας.

Βρυξέλλες, 11 Οκτωβρίου 1999.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 117 της 7.5.1997, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 354 της 29.12.1997, σ. 19.⁽³⁾ ΕΕ L 197 της 29.7.1999, σ. 27.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 13ης Οκτωβρίου 1999

που τροποποιεί την απόφαση 97/467/ΕΚ για την κατάρτιση των προσωρινών καταλόγων εγκαταστάσεων τρίτων χωρών από τις οποίες τα κράτη μέλη επιτρέπουν τις εισαγωγές κρέατος κουνελιού και εκτρεφόμενων θηραμάτων

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 3276]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(1999/697/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την απόφαση 95/408/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1995, σχετικά με τις λεπτομέρειες κατάρτισης, για μία μεταβατική περίοδο, προσωρινών πινάκων εγκαταστάσεων τρίτων χωρών, από τις οποίες επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εισάγουν ορισμένα προϊόντα ζωικής προέλευσης, προϊόντα αλιείας ή ζώντα διθύρα μαλάκια⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 98/603/ΕΚ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1 και του άρθρου 7,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) στην απόφαση 97/467/ΕΚ της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 98/556/ΕΚ⁽⁴⁾, καταρτίζονται προσωρινοί κατάλογοι των εγκαταστάσεων τρίτων χωρών, από τις οποίες τα κράτη μέλη επιτρέπουν τις εισαγωγές κρέατος κουνελιού και κρέατος εκτρεφόμενων θηραμάτων· ο κατάλογος των εγκαταστάσεων που καταρτίστηκε με την προαναφερόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει εγκαταστάσεις παραγωγής κρέατος στρουθιονίδων·
- (2) ο κατάλογος των τρίτων χωρών από τις οποίες επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εισάγουν κρέας στρουθιονίδων, οι υγειονομικοί όροι και το κτηνιατρικό πιστοποιητικό που απαιτείται για την εισαγωγή αυτού του κρέατος στην Κοινότητα δεν έχουν καθοριστεί ακόμη·
- (3) τα κράτη μέλη δύνανται, σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης 97/467/ΕΚ, να εγκρίνουν εγκαταστάσεις για την εισαγωγή κρέατος στρουθιονίδων μέχρι την 1η Οκτωβρίου 1999·

- (4) η ημερομηνία 1η Οκτωβρίου 1999 θα αντικατασταθεί από την ημερομηνία 1η Οκτωβρίου 2000, ώστε να καταστεί δυνατό να εξεταστούν περαιτέρω οι ρυθμίσεις που πρέπει να εφαρμοστούν, ιδίως υπό το φως των παρατηρήσεων στις οποίες θα προβούν οι τρίτες χώρες σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος Β της συμφωνίας εφαρμογής των υγειονομικών και φυτοϋγειονομικών μέτρων και με σκοπό τη διατήρηση του υφιστάμενου εμπορίου·
- (5) ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α) της απόφασης 97/467/ΕΚ οι όροι «1η Οκτωβρίου 1999» αντικαθίστανται από τους όρους «1η Οκτωβρίου 2000».

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 13 Οκτωβρίου 1999.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 243 της 11.10.1995, σ. 17.⁽²⁾ ΕΕ L 289 της 28.10.1998, σ. 36.⁽³⁾ ΕΕ L 199 της 26.7.1997, σ. 57.⁽⁴⁾ ΕΕ L 266 της 1.10.1998, σ. 86.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/1999 της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 1999, για τον προσδιορισμό των ποσοτήτων που κατανέμονται στους εισαγωγείς δυνάμει των κοινοτικών ποσοτικών ποσοστώσεων που θα εφαρμοστούν το 2000 για ορισμένα προϊόντα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 268 της 16ης Οκτωβρίου 1999)

Σελίδα 13, παράρτημα II, στον πίνακα, στήλη «HS/CN code», στην τρίτη γραμμή:

αντί: «6406 59»,

διάβαζε: «6403 59».

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2206/1999 της Επιτροπής, της 18ης Οκτωβρίου 1999, με τον οποίο καθορίζεται το ανώτατο ποσό της αντισταθμιστικής ενίσχυσης που προκύπτει από το συντελεστή του ευρώ σε μονάδες εθνικού νομίσματος ή τις ισοτιμίες που εφαρμόζονται την 1η Σεπτεμβρίου 1999

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 269 της 19ης Οκτωβρίου 1999)

Στη σελίδα 4, στο παράρτημα:

στη στήλη «Ιρλανδία»,

αντί: «2,53»,

διάβαζε: «0»

στη στήλη «Ιταλία»,

αντί: «0»,

διάβαζε: «2,53».
